

Η ΦΥΣΙΣ
ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ
 ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ   ΦΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ
 ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ   ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'-ΤΟΜΟΣ Γ'-ΕΤΟΣ 20   ΔΙΕΥΘ. ΕΚΔΟΤΗΣ: ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ
 Συνδρομή 'Εσωτερικῶν δρ. 16   ΓΡΑΦΕΙΑ: 'Οδὸς Σωκράτους ἀρ. 2 καὶ
 Συνδρομή 'Εξωτερικῶν φρ. 20   'Εναντι Ἐπ. Οἰκιστορ καὶ Ναυτικῶν

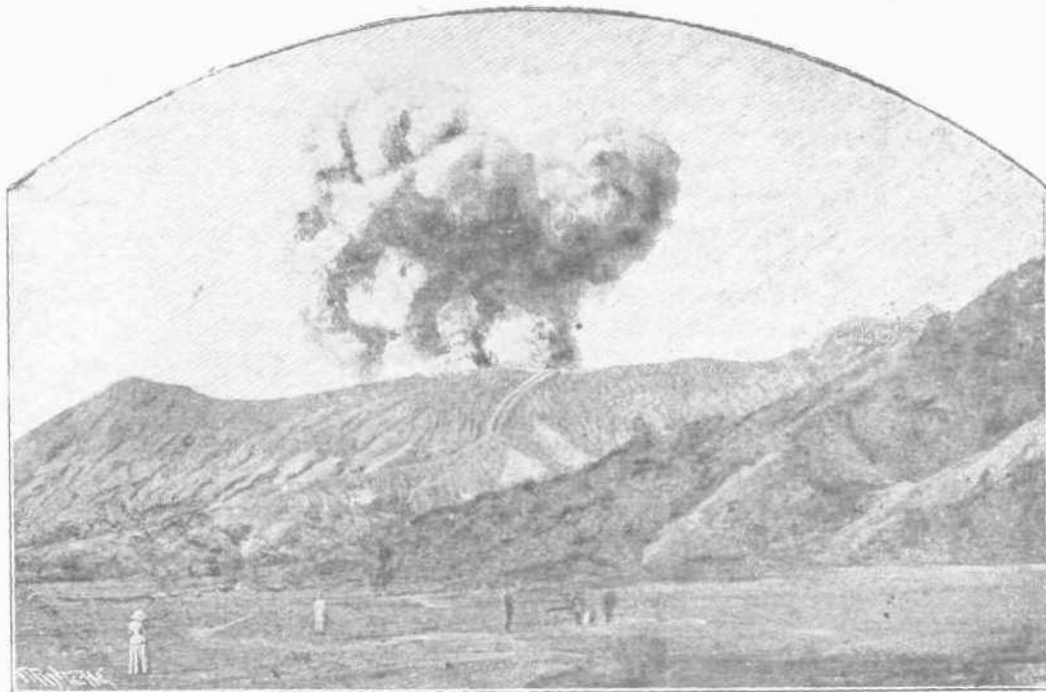
ΕΝ Τῃ ΗΦΑΙΣΤΕΙΩΔΕΙ ΙΑΒΑ

ΞΦ' ΟΑΒΣ τῆς γῆς κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ἡ ἠφαιστειώτης ἦτο δονηθῶς ἰσχυρά· μετὰ τὰς καταστροφὰς ἐπὶ τῆς Μαρτινίκας καὶ τοῦ Ἁγίου Βικεντίου ἐπηκολούθησαν ἐκρήξεις ἐν Μεξικῶ, τῇ Κεντρικῇ Ἀμερικῇ, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ ἠφαιστεια τῆς Γερμανικῆς Σαμόσ, αἵνα ἐπὶ μακρὸν ὥς ἐσβεσμένα ἐθεωροῦντο, ἤρχισαν ἐκ νέου ἐνεργοῦντα.

*Ἡ μᾶλλον πεφημισμένη ἠφαιστειώδης χώρα τῆς γῆνης σφαίρας εἶναι βεβαίως ἡ Ἰάβα, ὅπου εἰς ἀναλόγως μικρὸν χωρὸν πλῆθος ἐνεργῶν ἠφαιστειῶν ὑπάρχει· καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἰάβα οὐδεὶς τόπος εἶναι τόσοσ ἠφαιστειοβριθῆς, ὅσοσ

ἡ περιοχή Surabaja εἰς τὰ ἀνατολικά τῆς νήσου. Ἐκεῖ κεῖται, ὑπὸ στεφάνου ἐξ ὑψηλῶν καπνίζόντων ἠφαιστειῶν περιβαλλόμενος, ἡ μεγάλη ὄρεσσις τοῦ Tengger μετὰ τὸ διάσημον Bromo.

Τὸ Tengger τοῦτο μετὰ τῶν ἐν τῷ εὐρεῖ αὐτοῦ κρατῆρι περικλειομένων μικροτέρων ἠφαιστειῶν εἶναι ἡ μᾶλλον ἐνδιαφέρουσα ἠφαιστειώδης χώρα τῆς ἡμετέρας γῆς καὶ ὀφείλεται μεγάλη ἐγγνωμοσύνη εἰς τοὺς Ὀλλανδοὺς, τοὺς διδασκάλους περὶ τὸ ἀποικίζειν, καθότι κατέστησαν ἀναλόγως εὐκόλον καὶ προσιτὴν τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Tengger δι' ἐγκαταστάσεως καὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμων καὶ ὁδῶν. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἔτι πλέον ἐξέλεξαν τὸ περὶ τὰ 3000 μέτρα ὑψηλὸν Tengger, πρὸς ἴδρυσιν οανατο-

*Ἡ ἐξ ἄμμου ἐπιφάνεια καὶ τὸ Bromo.

ρίον και εποπότησαν μίαν δι' αεροθεραπείαν διαμονήν, επί προεξεχούσης τινος εκ λάβας κορυφής, τὴν πολίχνην Tosari, τὸ ὠραιότερον ὄντως σημείον ἐν τῷ μοναδικῶς ὠραίῳ τροπικῷ Παραδείσῳ τῆς 'Ιάβα.

'Αλλ' ἄς ἴδωμεν πῶς περιγράφει τὰ μέρη ταῦτα ὁ ἐπισημοφθεις αὐτά 'Ερνέστος von Esse Wartegg.

Μόλις ἔφθασα, λέγει, κατὰ τὸ μακροχρόνιον ταξιδιόν μου ἐν 'Ιάβα, ἡ πρώτη ἐρώτησις, ἦν μοι ἀπηύθυνε κάποιος "Ὀλλανδός, μεθ' οὗ ἔτυχεν νὰ συνομιλήσω, ἦτο:—Εἶδατε τὴν Tosari; Καὶ μοι περιέγραψε ταύτην διὰ τόσῳ ὠραίων χρωμάτων, ὥστε φθάσας εἰς Snrabaja ἀπεφάσισα νὰ ἐπιχειρήσω τὴν εἰς τὸ Tengger ἀνάβασις.

Δύο ὥρας πρὸ τῆς χαρᾶν, περὶ τὴν 4ην πρωϊνὴν ὥραν ἀνέβην ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ Pasoerogan σιδηροδρόμου, καθότι ἡ ὥρα αὕτη εἶναι ἡ εὐχαριστοτέρα διὰ ταξιδιόν ἐν τῇ τροπικῇ ταύτῃ χώρῃ καὶ μετ' εὐχαρίστησιν ἐγκατεστάθην παρὰ τὸ παράθυρον τοῦ βαγονίου, ἵνα θαυμάζω τοὺς ὠραίους τόπους, οἵτινες πρὸ ἐμοῦ παρήρχοντο κατὰ τὸ διὰ τοῦ δέλιτα τοῦ ποταμοῦ Branta ταξιδιόν μου. Ἐκεῖ ἐξετείνοντο κατὰ σειρὰν χωρίον πλησίον χωρίον, φυτῶν παρὰ φυτῶν, πάντοτε δὲ μετ' ἐλάττωσιν καπνίζοντα καὶ πρὸς τὸν οὐρανὸν ὑψούμενα ἠφαιστεια. Μετὰ 2 ὥρας ἔφθασα εἰς Pasoerogan, ὅπερ πρὶν θαλάσσιος λιμὴν ἦτο, ἀλλ' ἔχασεν ἐντελῶς τὴν ἀξίαν του, ἕνεκα τοῦ παρ' αὐτὸ ἠφαιστείου Surabaja. Ἐδῶ ἀνέβημεν εἰς τὴν ἐκ τῶν προτέρων παραγγεληθεῖσαν ταξιδιωτικὴν ἄμαξαν, ἀπὸ τεσσάρων ἵππων συρομένην, καὶ ἱπτάμενοι οὕτως εἶπεν ὑπὲρ τὴν θαυμασίαν ὁδὸν, ἐφθάσαμεν εἰς τὸν τόπον Paserpan ὁπόθεν ἀρχίζει ἡ πρὸς τὸ Tengger ἀνάβασις. Καθ' ὁδὸν κυριολεκτικῶς συνωθοῦντο οἱ ἐγγύθιοι κάτοικοι, ἄνθρωποι κατὰ χιλιάδας, πρὸς τούτοις αἱ μακρᾶι σειραὶ φορητῶν ἄμαξων, καὶ ἠδυνήθημεν ἐκ τῆς μεγάλης ταύτης συγκοινωνίας νὰ ἀναγνωρίσωμεν δι' εὐρισκόμεθα εἰς ἕνα ἐκ τῶν πυκνότερα κατωκημένων τόπων τῆς γῆς. Ἐν τούτοις, οἱ λευκοὶ παρ' ὄλον τὸν μικρὸν ἀριθμὸν τῶν ἔμμενων καὶ ἐδῶ κύριοι. Μόλις παρετήρουν ἡμᾶς οἱ ταξιδεύοντες ἰθαγενεῖς, παρενθὺς ἐξήγγον τοὺς ἐξ ἀχύρου πύλους τῶν ἀπὸ μακρᾶν καὶ ἔρριπτον αὐτοὺς κατὰ γῆς: αἱ συνομιλίαι ἔπαυον καὶ πλήρεις σεβασμοῦ ἀνέμενον, ἕως οὗ ἡ ἄμαξα ἡμῶν διήρχετο πρὸ αὐτῶν. Αἱ γυναῖκες καὶ αἱ κόραι ἐκάθητο παρὰ μερὰ τῆς ὁδοῦ εἰς τὰ χωράφια, μετὰ τὰ ῥῶτα πρὸς ἡμᾶς ἐστραμμένα, οἱ ἔφιπποι κατέβαινον ἀπὸ τοὺς ἵππους τῶν καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἐτόλμα νὰ μᾶς προπεράσῃ. Ἡ ταπεινοφροσύνη αὕτη ἀπέναντι τῶν λευκῶν κατὰ γὰρ εἶναι ἀπὸ τῆς προσολλανδικῆς ἐποχῆς καὶ διειρηθήθη ἀπὸ τοὺς ἄλλοις κυρίους τῆς 'Ιάβα

καὶ εἰς τοὺς σημερινούς κυρίους τῆς χώρας τοὺς λευκοὺς ἄνευ διακρίσεως τῆς θέσεώς των.

Εἰς τὸ Paserpan, μίαν εἰς μῆκος ἐκτεταμένην πολυάριθμον εἰς κατοίκους κωμόπολιν, ἔπρεπε νὰ ἀλλάξωμεν τὴν βαρεῖαν ταξιδιωτικὴν ἄμαξαν ἡμῶν μετ' ἄλλην ἐλαφροτέραν, καθότι ἡ ὁδὸς ἀκολουθεῖ πλέον στρεφόμενη τὰς ἀποσχίδας τοῦ ὄρους τοῦ Tengger πρὸς τὰ ἄνω. Κατὰ τὸ δῶρον μέχρι τοῦ χωριδίου Poespo, ὅπου τὸ τέλος τῆς ὁδοῦ ταξιδιόν, εἶδομεν πανταχοῦ καφὲ καὶ βανανῶν φυτείας κατὰ μῆκος τῶν κατοικησίων τοῦ ὄρους καὶ μεταξὺ τῶν λευκοπρασίων φυτιδίων κελαρύζει ἐντὸς ὀχρῶν τὸ ἀπὸ τῶν ὀρέων κατερχόμενον ὕδωρ, ἐδῶ καὶ ἐκεῖ πολλοὺς μικροὺς μορμυρίζοντας καταρράκτας σχηματίζον.

Εἰς τὸ μικρὸν ὑπὸ ὀδογονοιότηδος τινος Ἑλβετοῦ διεθυνόμενον ξενοδοχεῖον τοῦ Poespo, περίπου 700 μέτρα ὑπὲρ τὴν πλησιέστεραν θάλασσαν, συνειθίζουσιν οἱ διὰ τὴν Tosari ταξιδεύοντες νὰ διανυκτερεύουσιν. Ἐν ξενοδοχεῖον, τὸ ὁποῖον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μόνον ἀπὸ βεράνδας συνίσταται. Αἰθουσα, δωμάτιον φαγητοῦ, Αἰθουσα ὑποδοχῆς εἶναι ἡ ἐμπροσθία βεράνδα καὶ τὸ γραφεῖον τοῦ ξενοδοχείου εἶναι μία τράπεζα, ὅπου τὰ βιβλία καὶ τὰ ἔγγραφα τοῦ γέροντος μένουσιν ἐλευθέρως ἐκτεθειμένα καθ' ὄλον τὸν καιρὸν μόνον δύο βήματα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἀπέχοντα. Ἀπεφάσισαμεν μετὰ μικρὰν ἀνάπαυαν, τὸ ὑπόλοιπον μέρος τῆς ἀκόμῃ μόνον διὰ ζῶα καὶ πεζοπόρους προσιτῆς ὁδοῦ νὰ διανύσωμεν. Αἱ κυρίαί ἔλαβον θέσιν ἐπὶ φορητῶν ἄμαξίων διὰ κορμῶν ἐκ βαμβοῦ ἐπὶ τῶν ὤμων ἰθαγενῶν τῆς 'Ιάβα φερομένων, ἐγὼ δ' ἐπέβην ἐφ' ἐνὸς ἰσχυροῦ ἵππου. Κατὰ τὰς ἀκολουθούσας τέσσαρας ὥρας εἶχομεν νὰ κάμωμεν μέχρι Tosari ἀνάβασις 1,200 μέτρων, ἧς θὰ γίνετο δι' ὁδοῦ, μῆκος 15 χιλιομέτρων. Ἄλλ' ὁποῖα εἰκόνες παρουσιάζοντο εἰς τοὺς ἐκθάμβους ὀφθαλμούς μας! Εἰς τὸ Poespo ἦτο τὸ τέλος τῆς καλλιεργησίμου χώρας καὶ ἡ φύσις εἶναι πλέον τόσῳ παρθένης, ὡς αὕτη ἦτο ἀπὸ τῆς ἀρχαίου ἐποχῆς. Ἡ ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς βροχῆς οὐρακίων πολλαχῶς ἀποπεπλυμένη ἀτραπός, κατὰ τόπους ἐνίοτε μετ' ἠφαιστειώδη προϊόντα κεκλυμένη, ὀδηγεῖ διὰ πυκνῶν ὑψικόμενων δασῶν ἐνίοτε πλῆσιον βαράθρων, ἔλεγγον προεγενομένων, ἐνίοτε κατὰ μῆκος χαράδρων, εἰς τὰ βῆθη τῶν ὁποίων θορυβοῦσι ῥυακὲς ἀφθόνου ὕδατος. Εἰς πολλὰ σημεία ἀπηλαύσαμεν τῆς ἀπόψεως τῆς πεδινῆς χώρας τῆς ἀνατολικῆς 'Ιάβας, ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁποίας ὁ γιγαντιώδης κῶνος τοῦ ἠφαιστείου Araschuno μετ' ὅσον διπλοῦν κρατήρα Nalirang, μέχρι τῶν νεφῶν ὑψοῦται. Μετὰ τριῶρον ἀνάβασις τὸ ἀρχαῖον δάσος καθίστατο ἀραιότερον καὶ εἶχομεν φθάσει εἰς τὴν περιοχὴν ἐνὸς ἄλλου λαοῦ τῶν ἰθαγενῶν

τοῦ Tengger. Ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἐμφανίζονται πεδία, ἐξ ὧν προέχουσι γιγαντιαῖα Tschemararas φυτὰ δηλ. τῆς οἰκογενείας τῶν Κοσσουαρινιδῶν.

Τὰ φυτὰ ταῦτα τῶν τροπικῶν χωρῶν καθὼς καὶ ἡ καλλιέργεια τοῦ ἀραβοσίτου, λαχάνων, γεωμήλων καὶ κορμῶν παρέχουσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον εὐρωπαϊκὴν σχεδὸν ὕψιν. Μετ' ἀπολαύσεως εἰσεπνέομεν, μετὰ τὴν ἀνυπόφορον προσηγηθεῖσαν ζέσσην, τὸν τόσον ὀρεοσίοντα ἀέρα τοῦ ὄρους ἡ δὲ περαιτέρω ἀνάβασις ἤρχισε νὰ καθίσταται εὐκολωτέρα καὶ τέλος εἶδομεν ἐπὶ προεξοχῆς τινος τοῦ βράχου ἄθροισμα οἰκοδομημάτων, τὴν περιώνυμον Tosari.

Ἀκόμῃ δλίγη ἀναρρήσις ὑπεράνω ἀπὸ κρήμνων τινῶν μερῶν καὶ ἐφθάσαμεν εἰς τὸ τέμα. — Μία ἐν εἶδει σκητῆς οἰκία, καλύβη μᾶλλον ἢ οἰκία ἀπετέλει τὸ κύριον οἰκοδόμημα τοῦ ξενοδοχείου. Δύο πτέρυγες περιέκλειον μίαν αὐλήν, μεθ' ἣν ἠνοίγοντο τὰ δωμάτια τοῦ ὕπνου, καὶ ὅπου διήρχοντο μετ' ἐπισημὴν ἠσυχίαν οἱ ξένοι τοῦ ξενοδοχείου τὴν καθημερινὴν ζωὴν των. Εἶναι δ' οὗτοι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ Ὀλλανδοὶ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ἄποικοι, οἵτινες ἐδῶ ζητοῦσι νὰ διαφύγῃσι τὸν ἀνυπόφορον καύσωνα τοῦ θερμοῦ τῶν τροπικῶν χωρῶν ἢ ἐνίοτε ἔχοντες ἀνάγκην ἀναρρώσεως κατόπι ἀσθενείας. Εἰς τὸ ὕψος τοῦτο, τὸ αὐτὸ μετ' ὅσον τοῦ ὄρους Rigi¹ καίτοι ἐν 'Ιάβα, δλίγας δηλ. μοίρας μακρὰν τοῦ ἰσημερινοῦ κάμνει ἐπαισθητὸν ψύχος καὶ κατὰ καιροὺς ἐφύσα ἀνεμος διὰ τοῦ πυκνοῦ δικτύου τῶν Βαμβοῦ τῶν τοίχων τῶν δωμάτων τόσον, ὥστε ἔρριγοῦμεν ἐλαφρῶς. Καὶ ἡ δὴ ἐπίσης περιοχὴ τῆς Tosari μὲν ὑπενθύμῃ κατὰ τὴν τῶν Rigi Οἱ ἀπότομοι ἐκ βαμῶν καὶ λάβας κρημνοὶ ἦσαν μετ' ὀρεοσφῶν ποῶδη βλάστησιν ἐνδεδυμένοι μετ' ἄλλα συμπλέγματα ἐκ Κοσσουαρινιδῶν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. Ἐπὶ τῶν λειμῶνων ἔβροσκον ἀγέλαι αἰγῶν καὶ κατὰ τὰς ἐκδρομὰς μου εὗρον χαμαικέρασα, βατόμουρα, μυσοσπίδας (μὴ μετ' ἰσημόνει) καὶ μάλιστα ῥόδα τῶν Ἄλπεων. Ἀλλὰ τὸ ἐκ πάγου λαμπρὸν τῶν Ἄλπεων διὰ δῆμα ἀντικαθίσταται ἐνταῦθα διὰ φλογερᾶς λάβας, διὰ πυρὸς καὶ καπνοῦ. Ταῦτα ἀκόμῃ ἀπ' ἐδῶ δὲν ἦσαν ὄρατά. Καίτοι τὸ ἐνεργητικώτατον τῶν ἠφαιστειῶν συμπλεγμάτων τοῦ Tengger, τὸ οκοτεινὸν καὶ τρομερὸν Bromo μόνον 8 χιλιομέτρα ἀπὸ τῆς

Ἡ πολίχνη Tosari.

Tosari ἀπέχει καὶ τὸ χεῖλος τοῦ κρατήρος του εἶναι ὑψηλότερον κατὰ 500 μέτρα, ἐν τούτοις μένει ὀπισθεν τοῦ Tengger κεκρυμμένον. Μόνον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν φαίνονται τρομακτικαὶ μᾶζαι καπνοῦ καθέως πρὸς τὰ ἄνω ἐκοφενδοιζόμεναι καὶ παρενθὺς μετὰ ταῦτα ἀκούεται ὁ ὑπόκωφος βρυχηθμὸς τοῦ Bromo, ὡς ἀπομεμακρυσμένη βροντὴ ἠχῶν. Ἴνα φθάσωμεν μέχρι τοῦ Bromo, ὀφείλομεν ἐν πρώτοις νὰ ὑπερβῶμεν τὸ χεῖλος τοῦ κρατήρος τοῦ Tengger. Εἰς προγεγεστέρους χρόνους τὸ Tengger θὰ ἀπετέλει ἐν τῶν μεγίστων ἠφαιστειῶν τῆς γῆς. Στρώματα ἐκ τραχείτου καὶ κισσῆρεως, ἠφαιστειαὶ σποδοῦ καὶ ἄμμων κείνται μετὰ μεγάλης κανονικότητος ἐπ' ἀλλήλων, πολλακίς ἐπαναλαμβανόμενα κατὰ τὴν αὐτὴν σειρὰν, οὕτως ὥστε νὰ δύναται τις, ὡς ἐν βιβλίῳ νὰ ἀναγνώσῃ τὴν γένεσιν τοῦ ὄρους τούτου. Ἐκαστὸν ἄθροισμα στρωμάτων προέρχεται ἐκ μίας ἐκρήξεως τοῦ Tengger μετ' ἐκάστην ἐκρηξίν τὸ ἠφαιστειῶν καθίστατο ὑψηλότερον ἕως οἷον ἔφθασε τὸ ὕψος τῶν 3 1)2 χιλ. μέτρων. Τότε ἐπηκολούθησε μία συγκρατήσις τοῦ κρατήρος. Τὸ σημερινὸν ὕψος τοῦ κρατήρος εἶναι 2800 μέτρα. Ἦδη πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου ἀνέβημεν μετὰ τὰ ἰσχυρὰ καὶ ρωμαλέα διὰ τοιαύτας ἀναβάσεις κατὰ ἄλληλα ἱπάρια καὶ τροχάδην διήλθομεν διὰ τῆς καλλιεργημένης χώρας. Ἀπὸ τῶν πλευρῶν τῆς ἀτραποῦ ἔνευον πρὸς ἡμᾶς οἰνοὶ χαίρειντα εὐρωπαϊκὰ ἄνθη τῶν ἀγρῶν, ἀλλ' ἡμεῖς ἀφήσαμεν αὐτὰ, χωρὶς νὰ ἀποδώσωμεν τοὺς χαίρειμους, καθότι ἡ λαμπρὰ θεὰ, ἧς εὐθὺς ἀμέσως πρὸ ἡμῶν παρουσιάζετο, ἀπέσπασεν ἐξ ὀλοκλήρου τὴν ἡμετέραν προσοχὴν. Εἶχο-

¹. Ὅρος τῆς Ἑλβετίας 1800 μ. ὑψηλόν.

μεν ανέλθει εις τόσον ὕψος, ὥστε ἦσαν ὄρατά τὰ μεγάλα τῆς Ἀνατολ. Ἰάβας ἠφαιστεια.

Ἐδῶ δὲ μὲ γεωμετρικὴν κανονικότητα ἐκ τοῦ περίεξ βαθυπέδου ἀναδύμενος κῶνος τοῦ Penangoengan, ὀλίγον περαιτέρω νοτιότερον δὲ 3500 μέτρα ὑψηλότερος κῶνος τοῦ Ardjoeno θαυμασίον ἐν πλήρει ἐνεργείᾳ εὐρισκομένου ἠφαιστείου. Περαιτέρω τὸ 3000 μέτρα περίπου ὑψηλὸν Kowi Μειαζὺν τούτου καὶ τοῦ Ardjoeno ἠδυνήθημεν νὰ ἀνεύρωμεν καὶ νὰ ἴδωμεν τὸ φοβερὸν ἐκ τῶν τῆς Ἰάβας ἠφαιστειῶν Klout καὶ τὸ Andjasmata. Πρὸς τούτους ἐπὶ τῆς ἄλλης πλευρᾶς τῆς κλιτύος, ἦν ἡμεῖς ἀνέβημεν, ἔκειτο ἀκόμη ἑτέρα σειρὰ ἠφαιστειῶν. Ποῦ ἄλλοῦ τῆς γῆτις σφαιράς παρουσιάζεται παρόμοιον θέαμα;

Μετ' ὀλίγον πυκνόν, ἐξ ὑψικόνων διαφόρων φυτῶν δάσος ἀπέκρυπεν ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν ἄποψιν. Ἐπὶ μίαν ὥραν διηρχόμεθα διὰ τοῦ ὑγροῦ, σκοτεινοῦ, ἐρήμου καὶ δροσεροῦ δάσους ἐπὶ ὀλισθηρᾶς ἀτραποῦ, ὅτε τοῦτο αἰφνιδίως ἐτελείωσε. Καθαρὸν ἠλιακὸν φῶς ἀντικατέστησε τὴν πρὶν σκοτίαν, καὶ δὲν ἠδυνήθη, ἀναβλέψας, νὰ ἀντιληφθῶ κατὰ τὴν πρώτην στιγμήν τῆς εἰκόνας, ἣτις πρὸ ἐμοῦ παρουσιάζετο. Μόνον διὰ ἠδυνήθη νὰ διακρίνω τὰς λεπτομερείας, δὲν ἤθελον τὸ πιστεύσω εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μου: Ὑπὸ τοὺς πόδας μου ἐξετείνετο εἰς 250 μέτρων περίπου βάθος μία μαγικὴ λεκανοειδὴς κοιλότης μὲ ἀποκρήμνους, πολλαχοῦ καθέτως ἀποκεκομμένους τοίχους, ὠσειδοῦς σχήματος, μὲ 7 περίπου χιλιομέτρων διάμετρον, ἣς τὸ ἔδαφος, ἐφαίνετο ὑπὸ βαθυφαίου ρυπαροῦ ὕδατος κεκαλυμμένον καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου εἰς κύματα κυματούμενον. Ὑπὲρ τὸ ἀντίπεραν χεῖλος τῆς λεκάνης προεξείχον πληθῆς ἀγρίων, γυμνῶν φαιολεύκων βουτῶν, διαφόρων φανταστικῶν μορφῶν καὶ ἐκ τοῦ μέσου των ἀνυψοῦτο πρὸς τὸν διαυγῆ κυανοῦν οὐρανὸν τὸ ὑψηλότερον σινάμα δὲ καὶ ἐν τῶν φοβερωτέρων ἠφαιστειῶν τῆς Ἰάβας ὄρος Smeru. Εἴκοσι χιλιόμετρα ἀπέχετο τοῦτο τοῦ μέρους ὅπου ἱστάμεθα (παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ κρατήρος τοῦ Tengger), ἀλλ' ὁ ἀὴρ εἶναι εἰς τὸ ὕψος τοῦτο τόσῳ καθαρὸς καὶ διαυγῆς, ὥστε ἐνόμιζέ τις, ὅτι πληροίσιτα ἦν. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς μονοδικῆς, ἀπειρογράφου ἀγρίως μεγαλοπρεποῦς εἰκόνας, εἰς τὸν πυθμῆνα τοῦ ὑπὸ τοὺς πόδας μας λεκανοειδοῦς κρατήρος, κείνται τὰ ἀξιοπεριεργα ὄρη, τὸ Bromo μετὰ τῶν τριῶν παρασιτικῶν κόνων του. Ὅταν δ' οἱ ὀφθαλμοὶ ὀλίγον προσοικειώθησαν εἶδον ὅτι, ἡ φαινομένη ὑδατίνη ἐπιφάνεια, ἐξ ἣς ἀνεξήρχοντο τὰ τέσσαρα ταῦτα ὑπὸ τοῦ κρατήρος τοῦ Tengger περιβαλλόμενα ἠφαιστεια, οὐδὲν ἄλλο ἦν ἢ ἐπίπεδος ἐξ ἄμμου ἐπιφάνεια, ὑπὸ τοῦ ἀνέμου εἰς θίνας κυματουμένη, τὸ Dair' τῶν κα-

τοίκων τῆς Ἰάβας, ξηρὰ, σκοτεινόχρους ὡς αἱ ἔρημοι τῆς Ἀραβίας

Ἐπὶ τοῦ ἀμμώδους τούτου πυθμῆνος τοῦ καταρρέοντος κρατήρος τοῦ Tengger ἐγένετο εἰς τὴν πρώτην ἔκρηξιν τοῦ ἠφαιστείου δευτέρου κρατήρ, 2 χιλιομέτρων διαμέτρου, συγκεντρικὸς πρὸς τὸν μέγαν κρατήρα, ὁ κρατήρ Widodaren. Καὶ οὗτος ἐν τῇ παρελεύσει τοῦ χρόνου κατέρρευσε καὶ ἡ τρίτη ἔκρηξις ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὸν σχηματισμὸν τοῦ κρατήρος Giri εἰς τὸ βόρειον χεῖλος τοῦ κρατήρος Widodaren. Παρὰ τὸν Giri ὑψοῦται μεγαλοπρεπῆς ἐν ἀξιοθαυμάσῳ κανονικότητι ὁ κρατήρ τοῦ Batok Ἀλλὰ τὸ περιώνυμον Bromo, τὸ φοβερώτατον καὶ ἐνεργώτατον πάντων ἠφαιστειῶν, κείται κεκομμένον ὀπισθεν τοῦ Giri, οὕτως ὥστε ἡμεῖς ἠδυνάμεθα μέρους μόνον νὰ παρατηρῶμεν ἐκ τοῦ αἰωνίως θερμοῦ, πυκνοῦς ἀτμοῦς ἐκπέμποντος κρατήρος του. Πότε πότε ἠκούομεν τὸν ὑπόγειον βρυχηθμόν, ἠσθανόμεθα τὸν σεισμὸν τοῦ ἔδαφους.

Καὶ νῦν τὸν πᾶν ἦτο, εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ Bromo, νὰ ἀναβῶμεν.

Μοὶ ἐφαίνετο σχεδὸν ἀδύνατον, σῶος καὶ ἀβλοβῆς καὶ οὐχὶ μὲ συντετριμμένα μέλη νὰ φθάσω εἰς τὴν βᾶσιν τοῦ καθέτως ἀποκεκομμένου κρατήρος. Μόνοι οἱ τοῦ Tengger, οἵτινες κατ' ἔτος μεταβαίνοσι πρὸς προσκύνησιν ἰθαγενεῖς τοῦ Bromo, δὲ ὡς ἱερὸν θεωροῦσιν, ἔχουσι κατασκευάσει κατὰ μήκος τῆς κλιτύος τοῦ κρατήρος ἀτραπὸν. Μετὰ ἡμισείας ὥρας ἐπιποκίνδυνον πορείαν, ἐφθάσαμεν εἰς ἀμμώδη ἐπιφάνειαν καὶ ἀνέβημεν πάλιν ἐπὶ τῶν ζώων, ἵνα τὴν 3 χιλιόμετρα μακρὰν πρὸς τὸ Bromo ὁδὸν διανύσωμεν. Τέλος ἔστημεν εἰς τὴν βᾶσιν τοῦ κρατήρος τούτου καὶ παρατηροῦμεν τὰς γυμνάς, σκοτεινοφαίους καὶ μὲ ἠφαιστειῶν οπιδὸν κεκαλυμμένας κλιτύς, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν πτοοῦμενοι ὑπὸ ὑπογείων φοβερῶν βροῦμων.

Τὸ ἄνω χεῖλος τοῦ κρατήρος κείται μόνον 250 μέτρα ὑπὲρ τὴν ἀμμώδη ἐπιφάνειαν, ἀλλ' ἀκριβῶς τὸ μικρὸν τοῦτο ὕψος ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν μεγάλην ἔκτασίν του, κάμνει αὐτὸ νὰ παρουσιάζηται ἀγρίως μεγαλοπρεπές. Οἱ πόδες μας ἐβυθίζοντο ἐν τῇ ἠφαιστειῶν οπιδῶ, προὐχωροῦμεν μετὰ κόπους, ἕως οὐ μία ἐκεῖ τοποθετημένη ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν τοῦ Tengger διὰ τοὺς βραχμάτους ἱερεῖς των ξυλίνῃ κλίμαξ κατέστησε τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀναβάσεως εὐκολώτερον.

Μετ' ὀλίγον παρουσιάζετο ὁ κρατήρ τοῦ Bromo πρὸ ἡμῶν, μία κυκλωτρῆς χοάνη μὲ ἐνὸς χιλιομέτρου διάμετρον μὲ ὀλισθηροῦς ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἐρυθροπύρους τοίχους, ἐπὶ τοῦ πυθμῆνος τοῦ ὁποῖου ἐκ χιλιάδος ὀπῶν καὶ ἰνγμῶν ὑπὸ ἐκκωφαντικῶν συριγμῶν ἐξεσπενδονίζετο θερμὸς ἀτμός, κατὰ καιροῦς ὑπὸ βροῦμων καὶ σεισμῶν συνοδευόμενος. Τὸν πυθμῆνα

τοῦ κρατήρος ποῦς ἀνθρώπινος ἔτι δὲν ἐπάτησεν ἐξαιρέσει τῶν δυσουχῶν θυμάτων, ἅτινα εἰς προγενεστέρους καιροὺς ὑπὸ τῶν Βραχμῶν ἐντὸς ἐκρημνίζοντο πρὸς ἐξίλεισιν τῶν ὑπογείων θεῶν. Καὶ οὗτοι φαίνεται δι' ὄντως ἐξιλείωθησαν, διότι ἀπὸ δεκάδων ἐτῶν οὐδεμία μεγάλη ἔκρηξις ἔλαβε χώραν.

Δι' ὀχρῶν τῶν δι' ἡ ἐνεργεία τοῦ ἠφαιστείου Smeru ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς τοῦ Bromo. Ἐν ὅσῳ τοῦτο καπνίζει, εὐρίσκει διέξοδον ἢ ἠφαιστειῶν τάσις. Ἀπὸ λεπτοῦ εἰς λεπτὸν ἀνεξέβαλλεν ἐκ τοῦ κρατήρος του, τὸ μεγαλοπρεπὲς τοῦ περίεξ τόπου κυριαρχοῦν ἠφαιστειῶν, τεραστίας μάζας ἀτμοῦ καὶ καπνοῦ, εἰς στρογγύλα νέφη ουσφαιρουμένας, εἰς ὕψος χιλιάδων μέτρων. Καὶ διὰ ἡμεῖς τὴν ἐπιστροφὴν μας ἠρχίσομεν, παρουσιάσθη ἡμῖν εἰς πλείοσι σημεῖα ἀκόμη, ἄλλη δικλείς ἀσφαλείας τοῦ ὑπογείου χαλκείου τοῦ ἠφαιστείου, ὁ μεγαλοπρεπῆς τοῦ Lamorgan κῶνος, ἐξ οὗ ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ Smeru ἀδιακόπως νέφη καπνοῦ ἀνεξέρχονται.

Οὕτω πως περιγράφει ὁ προορηθεὶς περιγηγῆς τὸ μέρος τοῦτο τῆς νήσου Ἰάβας, ὅπου αἱ πλείονες καπνοδόχοι τοῦ ὑπογείου χαλκεύοντος ἠφαιστειῶν τὰ προϊόντα τοῦ χαλκείου του ἐξερεύουσιν.

Γ. Κ. Γ.

Δρ. Φυσ. Ἐπιστ.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΜΟΝΑΣ ΜΑΣ

ΜΙΑ ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ

Ἀνάμεσα εἰς τὰς εἰρωβόλακας κοιλάδας ἐνὸς τῶν δήμων τῆς ὠραιᾶς καὶ ἐνδόξου Ἠλείας καὶ γύρω ἀπὸ ἀγρούς καὶ πυκνὸδενδρα δάση, ὑψοῦται ὑψηλὸν καὶ γραφικώτατον ὄρος ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ὑπάγχει μεγάλη καὶ προσοδοφόρος Μονὴ καλογήρων, ὅπως δὴποτε σεβαστοῦ ἀριθμοῦ, πλαιοιομένη γύρωθεν ὑπὸ δειροφυτεῶν καὶ τῆς ὁποίας ἢ ἀποψὶς φαίνεται θεοπεσία. Εἰς τὸ ἀνώτερον τῆς κορυφῆς μέρος εἶνε κατεσκευασμένος μικρὸς ναὸς τῆς Παναγίας, γνωστὸς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κρεμαστὴ»

Κατ' ἔτος κατὰ τὴν 23 Αὐγούστου, ἡμέραν, καθ' ἣν ἄγει τὴν ἑορτήν του εἰς μνήμην τῆς Θεομήτορος, τελεῖται μεγάλη ἐκ μέρους τῶν μοναχῶν θρησκευτικῆ πανήγυρις, εἰς ἣν χιλιάδες εὐλαβῶν χριστιανῶν ἐξ ὅλων τῶν περίεμερῶν συρρέουσι πρὸ τῆς ἀφίξεως τῆς ἡμέρας, ἵνα μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας προσκυνήσωσι τὴν ἁγίαν Ἀδελφὴν εἰκόνα καὶ παραστῶσιν ἐξ ἄλλου εἰς τὴν μετὰ παραδειγματικῆς τάξεως καὶ σεβασμοῦ διεξαγομένην αὐτὴν πανήγυριν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς λειτουργίας ἐπακολουθεῖ τὸ ψήσιμον τῶν ἀμῶν καὶ οἱ διάφοροι προ-

σκυνηταὶ ἄρχονται εὐωχοῦμενοι καθ' ὁμάδας κάτωθι πεύκων καὶ ἄλλων σκοιερῶν δένδρων καὶ ἐν τέλει δι' ἐγχαυρίων ὀργάνων μὲ ὑπερμετρον ἐνθουσιασμὸν καὶ χαρὰν, ἣτις ζωγραφίζεται εἰς τὴν ὄψιν πάντων, ψάλλον διάφορα ἔσματα συνοδευόμενα μετὰ χοροῦ, εἰς ὃν ὁ καθεὶς ἐξ αὐτῶν ὁμοθυμῶς συμμετέχει. Αἱ πρόσοδοι τῆς μονῆς καθ' ὄλην τὴν διάρκειαν τῆς ἑορτῆς, τῆς τοσοῦτο ζωηρῶς διεξαγομένης, εἶνε ἀρκοῦντως σεβασταὶ καὶ τὴν ὄλην διασκέδασιν, ἣτις διαρκεῖ κατὰ τὸ διάστημα ὀλοκλήρου τῆς ἡμέρας, ἐπισφραγίζει τὸ ἀπλούμενον θρησκευτικὸν μεγαλεῖον.

Περιερχόμενός ποτε μετὰ τινος φίλου μου τὰ μέρη ἐκεῖνα κατόπιν τριήμερον πεζοπορίας μᾶς κατέλαβε τὸ λυκόφως τῆς ἑσπέρας καὶ ἀπεφασίσαμεν νὰ διανυκτερεύσωμεν εἰς τὴν μονήν, σκοποῦντες ἵνα τὴν ἐπαύριον ἀναχωρήσωμεν μεταβαίνοντες εἰς ἄλλο τι μέρος ἀπὸ τοῦ ὁποῖου εἴχομεν φύγει. Ἐβράδισαμεν ὅθεν διὰ μέσου τῶν ἀγρῶν, ἐνῶ τὸ σκότιος ὄλονεν καθίστατο πυκνότερον καὶ ὡς πέπλος φαιδχρους ἤρχισεν νὰ καλύπτῃ τὸν ὀρίζοντα, ἐν ᾧ βαθεῖα οἰγὴ ἣτις ἐνέκρου τὰ πάντα διεκόπτετο μόνον ἀπὸ τὸν ἐλαφρὸν θροῦν τῶν φυλλωμάτων τῶν δένδρων, σειομένων ὑπὸ μυροβόλου αὔρας καὶ τὸ τερέτισμα τῶν ἀηδόνων καὶ τῶν ἄλλων πτηνῶν, ἅτινα ἐπέτων διὰ νὰ κρυφθῶσιν εἰς τὰς φωλεὰς των. Ἐφθάσαμεν τέλος εἰς τι δάσος, ὅποτε ὁ ζόφος μᾶς ἔκαμνε νὰ βαδίζωμεν μετὰ προσοχῆς διὰ μέσου αὐτοῦ, ὅπερ ὡς ἐκ τῆς πυκνότητός του ἀπέκρυπτε τὰς ἀκτῖνας τῆς φωταγοῦς σελήνης καὶ καθίστατο περάγαν σκοτεινόν. Διὰ τοῦ δάσους τούτου, τὸ ὁποῖον ἦτο κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥτιον ἀνωφερές, εἶδε νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ ὕψος τοῦ ὄρους ἐνθα ἡ μονή. Ἀφοῦ ἐβράδισαμεν οὕτω ἐπὶ ἡμισίαν καὶ πλέον ὥραν, ἐφθάσαμεν τέλος μετὰ πολλοῦ κόπου εἰς τὸν σκοπόν. Εἰς καὶ μόνον φανὸς ἀνηρημένος ἐπὶ μακροῦ ξυλίνου ἐξώστου αὐτῆς, μὲ φῶς ἀμυδρὸν ἐχρησίμευεν ὡς φωτισμὸς τῆς περιοχῆς τῆς. Ἀνήλθομεν τὴν κλίμακα εἰς τὸ ἄκουσμα τῶν βημάτων μας ἐπεφάνη εἰς ὑψηλῆς, ὅστις, ὡς μᾶς εἶδε, προφανῶς ἐπιτοήθη, ἐκλαβὼν ἡμᾶς, φαίνεται, ὡς κακοποιὸς καὶ μὲ τόνον ἀσθενοῦς φωνῆς μᾶς ἠρώτησε τίνες εἴμεθα ἀφοῦ τῷ ἐδηλώσαμεν τὴν ἰδιότητά μας, ὡς ξένοι, μεταβαίνοντες ἐκεῖ ὡς εἰς ἄουλον, μᾶς ἐπέτρυνε νὰ ἀνέλθωμεν. Εἰς τὸ ἄκρον τῆς ξυλίνης κοινῶς «ταράσας» διεκρίναμεν διὰ μέσου τοῦ ἀμυδροῦ φωτός, ὅπερ ἔρριπτεν, ὁ, ὡς εἶπομεν, φανὸς, τὸν ἠγούμενον καθήμενον ἐπὶ τραπέζης καὶ παραδεδομένον εἰς τὴν ἰέμβην τῆς σεληνολούστου ἐκείνης νυκτός. Ἀφοῦ ἐκάμομεν καὶ εἰς αὐτὸν τὴν αὐτοῦστασίαν μας, ἐφάνη πολὺ ἀγαθὸς καὶ

φιλόφρων ἀπέναντι ἡμῶν καὶ μᾶς παρεκάλεσε νὰ καθήσωμεν. Εὐθὺς μετὰ τὰς δλίγας διατυπώσεις διέταξεν ἕνα τῶν ὑπηρετῶν νὰ μᾶς κομίση τὰ τοῦ δείπνου, ἀφοῦ φυσικῶς δὲν εἶχομεν φάγει. Δὲν κρίνω τι τὸ ἀναγκαῖον νὰ σημειώσω ἀπὸ τὴν ἀποτελεῖτο, ἀρκεῖ νὰ δμοιολογήσω τὴν φιλοξενίαν καὶ καλοκαγαθίαν τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, μεθ' ἧς πρὸς ἡμᾶς προσηνέχθησαν.

Τὴν ἐπομένην ἀφοῦ ἠγέρθημεν ἤσυχτοι καὶ πλήρεις εὐχαριστήσεως, διηυθύνθημεν πρωτίστως, ἵνα ἴδωμεν τὸν ὧ· εἶρηται ναόν. Καὶ πρῶτον ὁ ἐπισκέπτης δλίγον ἄνωθι πρὸς τὴν κορυφὴν, ἔνθα οὗτος εὕρισκεται, ἀνέρχεται διὰ μικρᾶς ξυλίνης κλίμακος καὶ εἰτα εἰσέρχεται εἰς μικρὰν, εἰσοδὸν πλαγίως τῆς ὁποίας κεῖται μία ὀπισθόθεν μεγάλην σχήματος ὀπή, ἧς ἔξωθεν ἀπλοῦται χάος ἀχανὲς φθάνον εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους. Παρατηρῶν τις ἀπὸ τοῦ χάσματος αὐτοῦ πρὸς τὰ κάτω, εὐκόλως ἠλιγιά καὶ ἀκουσίως καταλαμβάνεται ὑπὸ φόβου. Ἀπὸ τοῦ μέρους ἀκριβῶς ἐκείνου—λέγεται ἐκ παραδόσεως—γενῆ τις ὄψιρα τὸ τέκνον τῆς, ὡς εἶχε «τάξει εἰς τὴν χάριν τῆς Παναγίας», εἰς τὸ κενόν, τὸ εὔρεν εἰτα κάτωθι μιᾶς ὁδοῦ ἀβλαβῆς καὶ ἀκέραιον!!

Εἰς τὸ βᾶθος τῆς κορυφῆς ἐκείνης, ἐντός τῆς ὁποίας, ὡς εἶπομεν, ἔχει ὁ ναὸς κατασκευασθῆ, εὐρέθη, λέγουν, ἡ εἰκὼν τῆς Παναγίας· εἶνε δὲ κατεσκευασμένος ἐν εἴδει κλιβάνου καὶ προκαλεῖ τὴν ἔκπληξιν καὶ τὸν θαυμασμόν παντὸς παρατηροῦντος τὸ σχέδιόν του, ἐν ᾧ ὡς στέγη φαίνεται τοῦ βουνοῦ τὸ χῶμα, πλὴν μὲ τρόπον ὅλων τεχνικὸν ἰσοκαμμένον.

Εἰσορχόμενος τις μετὰ ταῦτα εἰς τοῦ ναοῦ τὸν χῶρον, ἀντικρίζει πρῶτον τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην τῆς Θεοτόκου εἰκόνα· εἶνε ὡσαν ζῶσα ἔκφρασις καὶ ἐμπνέει αἰσθημα σεβασμοῦ ἢ μεγαλειότης μὲ τὴν ὁποίαν περικοσμεῖται. Ἄπειρα καὶ ποικίλα ἀφιερῶματα εἶνε ἐκεῖ κατατεθειμένα, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ μία κηρίνη χεῖρ.

Μεταξὺ ἄλλων θρησκευτικῶν παραδόσεων αἰτίνας διεσώθησαν, ἀναφέρεται καὶ μία μᾶλλον ἱστορικὴ, ἀναφορικῶς μὲ τὴν ἁγίαν αὐτὴν εἰκόνα· τουτέστιν, ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐν Ἑλλάδι Τουρκοκρατίας, εἰς Τοῦρκος εὕρισκόμενος εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ θελήσας νὰ κρεουργήσῃ ἐν σφάγιον μετεχειρίσθη πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὴν εἰκόνα ἐπὶ τῆς ὁποίας τὸ ἀπέθηκε· πλὴν ἐνῶ τὴν μίαν του χεῖρα ἐστήριξε ἐπάνω, ὡς ἐκ θαύματος τὴν ἀπέκοψε μὲ τὸ ὄργανον, ὅπερ τῷ ἐχρησίμευσε διὰ τὴν κοπήν καὶ ὁμοῦ καὶ ἡ εἰκὼν ἐσχίσθη ἐν μέρει. Καὶ ὅτιως προσέχων τις θὰ ἴδῃ τὴν σχισμὴν ὡς καὶ τὸ ἀποτύπωμα τῆς ἀποκοπίσεως βεβήλου Τουρκικῆς χειρὸς ἐπὶ τῆς διαγραφῆς τῆς.

Εἰς ἕτερον τοῦ ναοῦ μικρὸν δῶμα συνεχόμενον μετ' αὐτοῦ ἐγκλείουν τοὺς φρενοπαθεῖς, οὓς θέτουν ἐκεῖ πρὸς θεραπείαν, ἐνεργουμένων πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ποικιλοτρόπων συντελεστικῶν μέτρων.

Ἐν γένει ἐκ τοῦ μέρους αὐτοῦ ἐπισκοπῶν τις τὴν περίεξ θάλλουσαν φύσιν καὶ τὴν μαγικὴν τοῦ σύμπαντος θέαν, ἢ ψυχὴν του πετᾶ ἀπὸ χαρὰν καὶ τὸ βλέμμα ἀπλήσιως χωρεῖ εἰς τὸν προσορισμὸν του, ἐν ᾧ ὁ νοῦς ὄνειροπολῶν πλέκει ἐγκώμια ἐκ σίχων διὰ τὴν ἕμνηση τὸ ὑπέροχον κάλλος, ὅπερ ἐκ τοῦ ὕψους ἐκείνου τῆς μοιῆς ἐκτείνεται πρὸς τὸ ἄπειρον. Οὐχ' ἤττιον καὶ ἡ ὄψις τοῦ ὄρους ἀποτελεῖ μακρόθεν ἕνα ἐξαίσιον φυσικὸν πανόραμα καὶ παντοῦ καθίσταται ὄρατὸν τόσον διὰ τὸ ὕψος του ὅσον καὶ τὴν γραφικότητα, ἧτις τὸ περιβάλλει. Καὶ τὸ μεγαλύτερον αὐτοῦ μέρος σχηματίζεται ἀπὸ ἀπροσίτους κλιτύας, ἀφ' ὧν εἶνε πάντη δυσχερῆς, ἂν οὐχὶ ἀδύνατος ἢ ἀνοδος ἢ ἡ κάθοδος εἰς ὄντινα ἠθέληεν ἐπιχειρήσει νὰ τὸ ἐκτελέσῃ. ἐνῶ δλίγον πρὸς δυσμὰς ὑπάρχει ὁδὸς, διήκουσα μέσφ τοῦ δάσους εἰς τὰς πρασίνοους καὶ ἀπεράντους τῶν ἀγρῶν ἐκτάσεις, δι' ὧν τὸ ὄρος κυκλοῦται.

Ἡ εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο μετάβασις μου, τὸ κατ' ἐξοχὴν τερπνὸν καὶ ἢ ἐν γένει λαμπρότης τοῦ μεγαλοπρεποῦς αὐτοῦ περιβάλλοντος, ἔμεινεν ἐν ἐμοὶ ὡς ἀνάμνησις εἰς τὴν μνήμην, ἢν ἀναπολῶν, οἶονεἰ αἰσθάνομαι κἄποιαν νοσταλγίαν πρὸς τὴν ἀπολαυστικότητα ἐκείνην τῆς γλυκειᾶς φύσεως.

Ἄθῆναι. Χαράλ. Δ. Κουτῆφης

ΠΩΣ ΘΕΛΕΙΣ :

Πῶς θέλεις νὰ μὴ σ' ἀγαπῶ
Ποῦ ζῶ μὲ τὸνομά σου
Λησμο ἡμίνοσ βρισκομαι
Δεσμότης ! τῆς ματιᾶς σου

Πῶς θέλεις νὰ μὴ σ' ἀγαπῶ ;
Νὰ μὴ σὲ συλλογοῦμαι ;
Ἄφοῦ εἶσαι σύ, τὸ ὄνειρον
Τὴν νύκτα ὅταν κοινοῦμαι ;

Πῶς θέλεις νὰ μὴ σ' ἀγαπῶ
Χρυσὴ γλυκειά μου ἐλπίδα ;
Ἄφοῦ τὴν γῆ καὶ οὐρανὸ
εἰς τὴν ματιᾶ σου ἔχεις ;

Πῶς θέλεις νὰ μὴν ἀγαπῶ
Ἐν τὸν κόσμῳ ἐσὲ καὶ μόνον
Ἄφοῦ ἔκτισας ἴστα στήθη μου
Γιὰ σὲ πελώριο θρόνο !

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Ο ΦΩΣΦΟΡΙΣΜΟΣ

Παρατηροῦνται παρά τισι ὀπτικοῖς καὶ ἀδαμαντοπώλαις τεχνικὰ τινα ἄνθη, εἰλικῶς κατασκευασμένα, τὰ ὁποῖα ἔχουσι τὴν ἰδιότητα νὰ φεγγοβολοῦσιν ἐν τῷ σκότει, ἀφοῦ πρότερον ἐκτεθῶσιν εἰς τὴν ἐπίρρειαν οἰουδήποτε φωτὸς ἡλιακοῦ, ἠλεκτρικοῦ, μαγνησιοῦ κτλ. Τὸ φαινόμενον τοῦτο συνδέομενον μετὰ τῆς χημείας, ἐνέχει ἀρκετὰ ἐνδιαφέρον καὶ προθύμως δίδομεν ἐνταῦθα τὴν ἐξήγησιν.

Δαμβάνομεν τεχνητὸν τι ἄνθος, ἐν παραδείγματι ῥόδον, ὅπερ περιλαίφομεν μετὰ ρευ-

στικῆς κόλλας, ὅσον γόμμας διαλελυμένης ἐν τῷ ὕδατι καὶ μετὰ τοῦτο ἐπιπάσσωμεν αὐτὸ μετὰ φωσφορικοῦ ἐνθείου καὶ ἀφίνομεν ν' ἀποξηρανθῆ, ἵνα ἡ χνοώδης οὐσία καλῶς προσαρτηθῆ ἐπὶ τοῦ ῥόδου.

Ἢδη ἀρκεῖ νὰ ἐκθέσωμεν τὸ ἄνθος τοῦτο ὡς ἔχει παρασκευασθῆ εἰς τὸ ἡλιακὸν φῶς ἢ νὰ τὸ φωτισώμεν διὰ τῶν ἐκπεμπομένων ἀκτίνων διαπύρου τινὸς σύρματος ἐκ μαγνησιοῦ, ὡς δείκνυται ἐν τῇ ἄνωθι ἡμῶν εἰκόνι, ἵνα ἀμέσως φεγγοβολήσῃ.

Ἐὰν δὲ μεταφέρωμεν αὐτὸ ἐν σκοτεινῷ δωματίῳ, θὰ λάμψη μετὰ ζωηροῦ φωτισμοῦ, ἐκπέμπον ὠραίας καὶ θελκτικᾶς ἐγγρώμους ἀκτίνας.

ΓΕΝΙΚΗ ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Νέον σύμπτωμα πρὸς πρῶτον διάγνωσιν τῆς φυματιώσεως τῶν πνευμόνων.

Πρόκειται περὶ ἀνωμίλου τινὸς αἰσθηματος, τὸ ὁποῖον αἰσθάνονται οἱ ἀσθενεῖς. Ὅταν ὀμιλῶσιν ἰσχυρῶς, ἀντιλαμβάνονται, ὅτι ὁ φυματιώδης πνεύμων δονεῖται ὑπὸ τῆς φωνῆς των. Ὅταν δὲ ἡ συνδιάλεξις καθίσταται ζωηρά, καὶ ὁ ἦχος τῆς φωνῆς παταγώδης, ὑπάρχουσιν ἀσθενεῖς, ὡς παρετήρησα ἐν τινι περιπνώσει, οἵτινες προσπαθοῦσι νὰ ἐλαττώσασιν τὴν ὀχληρὰν ταύτην ἀντήχησιν τῆς διηθημένης χώρας, δι' ἐνοστικῶν κινήσεως, ἀκνητοποιοῦντες τὸν βραχίονα πρὸς τὸ ἀντοποκρινόμενον μέρος, πλησίον τοῦ κορμοῦ.

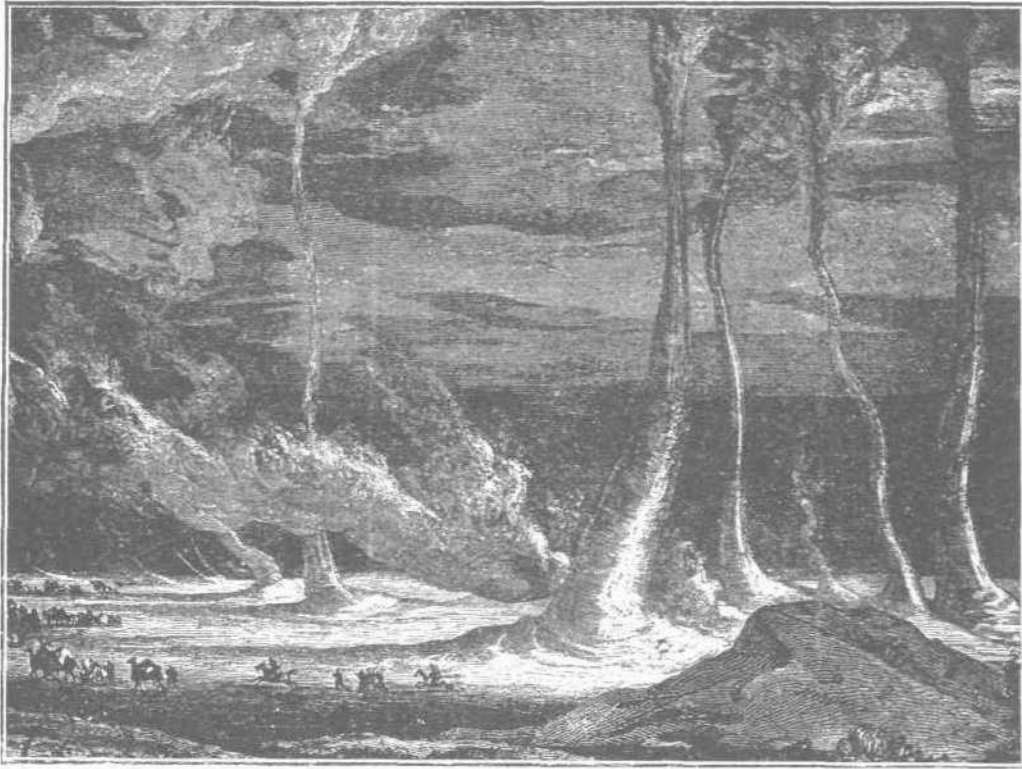
Δέον ἐμφανῶς ν' ἀναζητήσωμεν τὸ σημεῖον τοῦτο, μὴ διεγείρον ποσῶς ἐν ἀρχῇ τὴν προσοχὴν τῶν ἀσθενῶν, αἵτε ἐγκαθιδροόμενον ἀνεπαισθήτως καὶ μὴ ὄν ἐπώδυνον.

Ἄλλ' ὅταν ὁ ἰατρὸς, ἐπερωτῶν τοὺς ἀσθενεῖς, τοὺς ἀναγκάζει νὰ ἐπιστήσωσι τὴν προσοχὴν αὐτῶν, ἐπὶ τοῦτον τοῦ σημείου, τοὺς εἴπη νὰ ἐκτελῶσιν ἐπὶ παρουσίᾳ του φωνητικᾶς ἐκπνοᾶς, (ἡχώδη χοῦμ), τότε ἀναγνωρίζουσιν ὅτι αἱ δονήσεις τῆς φωνῆς μεταδίδονται εἰς τὸν ἀριστερὸν πνεύμονα π. χ. ἐνῶ οὐδὲν αἰσθημα ἀντιλαμβάνονται πρὸς τὸ ὑγιὲς μέρος. Ἡ ἀντίθεσις εἶνε καθαρά. Ὁ πάσχων νομίζει, ὅτι μόνος ὁ φυματικὸς πνεύμων εὕρισκεται ἐν σχέσει μετὰ τοῦ λάρυγγος.

Τὸ σημεῖον τοῦτο λογικῶς ἀπορρῆει ἐκ τῆς πυκνώσεως τοῦ παρεγχύματος καὶ ἀνήκει εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν εἰς ἣν καὶ ἡ ἀΰνησις τῶν δονήσεων καὶ ἡ βραγχοφωνία. Ὁ ἀναμνήσω ἐνταῦθα, ὅτι ἡ καθαρά ἐξακρίβωσις τούτων δὲν εἶνε πάντοτε σύγχρονος τῷ λεπτῷ ἠχητικῷ τοῦ πνεύμονος αἰσθηματι, ὅπερ τόσον πρῶιμος ἀντιλαμβάνονται τινὲς τῶν ἀσθενῶν.

Τὸ σύμπτωμα τοῦτο ἦτο λίαν καθαρὸν παρά τινι τῶν φθισικῶν μου, ὃν ἐπαρουσίασα εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Παρισίων, ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν ἡ λεπτομερεσιάζη ἀκρόασις δὲν ἐπέτρεπε ν' ἀποκαλύψῃ τις οὐδεμίαν νοσηρὰν ἀλλοίωσιν.

Ἐννοεῖται οἴκοθεν, ὅτι τὸ σημεῖον τοῦτο πρέπει νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἐν τῇ συμπτωματολογίᾳ τῶν ἐκδηλοτέρων τῆς φθίσεως περιόδων· ἢ αἰσθησις αὐτῆς τῆς πνευμονικῆς σείσεως καὶ δονήσεως γίνεται τῷ ὄντι καθαρῶς ἀντιληπτὴ ὑπὸ τῶν πλείστων φυματιῶντων κατὰ τὸν 2ον καὶ 3ον βαθμὸν τῆς φθίσεως· ἀναγνωρίζουσιν, ὅτι καὶ τραγωδεῖ—κατὰ τὴν ἔκφρασιν των—ἐν τῷ πνεύμονι των, ὅταν ὀμιλῶσιν ὑψηλῇ τῇ φωνῇ.

Σίφωνες ἐν ἐρήμῳ.

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑ

ΣΙΦΩΝΕΣ

Ἄν ἡ ποιητικὴ τοῦ φυσιοδίφου γραφίς ἀδυνατῇ ἐνίοτε νὰ περιγράψῃ ἀκριβῶς τὰ μεγαλεῖα τῶν φυσικῶν ὠραιότητων, ἐξ ἴσου ἀνευρίσκει ὑπερμεγέθεις δυσκολίας εἰς τὴν περιγραφὴν τῶν μεγάλων καὶ ἐκπληκτικῶν γεγονότων, ἅτινα παράγονται ὑπὸ τῶν ἰσχυροτέρων ἐνεργειῶν αὐτῶν τούτων τῶν φυσικῶν δυνάμεων, τῶν παρεχουσῶν ἡμῖν τὰ θαυμάσια καὶ μεγαλοπρεπῆ τῆς φύσεως φαινόμενα. Ἡ ἀτμόσφαιρα δὲ πρὸ παντὸς παρέχει τὸ πεδῖον ἐν ᾧ ἐκτυλλίσσονται καθ' ἐκάστην τόσον τὰ ποιητικώτερα τῶν φαινομένων, ὅσα καὶ τὰ ἐκπληκτικώτερα καὶ γιγάντια, δύναται τις εἰπεῖν, γεγονότα, τὰ διαταράσσοντα τὴν ἁρμονίαν τῆς φύσεως.

Μεταξὺ δὲ τῶν μεγάλων μετεώρων, ἅτινα ἐμποιοῦσι τὸν φόβον, ἐκπλησσόντα διὰ τὸ μέγεθος τῶν παραγουσῶν ταῦτα δυνάμεων καὶ διὰ τὰ καταστρεπτικὰ αὐτῶν ἀποτελέσματα, εἶνε οἱ σίφωνες.

Πάντες γνωρίζουσι τὰ μελανὰ ἐκεῖνα

νέφη, τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν καταιγίδων. Ταῦτα καλοῦνται σωρομελανίαι. Ἐκ τῶν σωρομελανιῶν τούτων σχηματίζεται κῶνος, ἔχων τὴν κορυφὴν πρὸς τὰ κάτω καὶ περιστροφόμενος περὶ τὸν ἄξονά του μετὰ μεγίστης ταχύτητος. Εἶνε δὲ ὁ ἄξων οὗτος, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, κεκλιμμένος. Ἡ ταχύτης τῆς περιστροφικῆς κινήσεως τοῦ σίφωνος εἶνε 50—80 χιλιόμετρα κατὰ 1'', ἐπιφέρουσα μεγίστας καταστροφάς. Ἡ δὲ ταχύτης τῆς μεταβατικῆς κινήσεως αὐτοῦ εἶνε 30—40 χιλ. καθ' ὥραν. Οἱ σίφωνες οἱ παραγόμενοι ἐν τῇ ξηρᾷ, ἐπίγειοι καλούμενοι, παρακολουθοῦνται ὑπὸ βροχῶν, ἀστραπῶν καὶ βροντῶν καὶ ὑπὸ ἰδιάζοντός τινος κρότου, ὡς τοῦ τῶν σιδηροδρόμων.

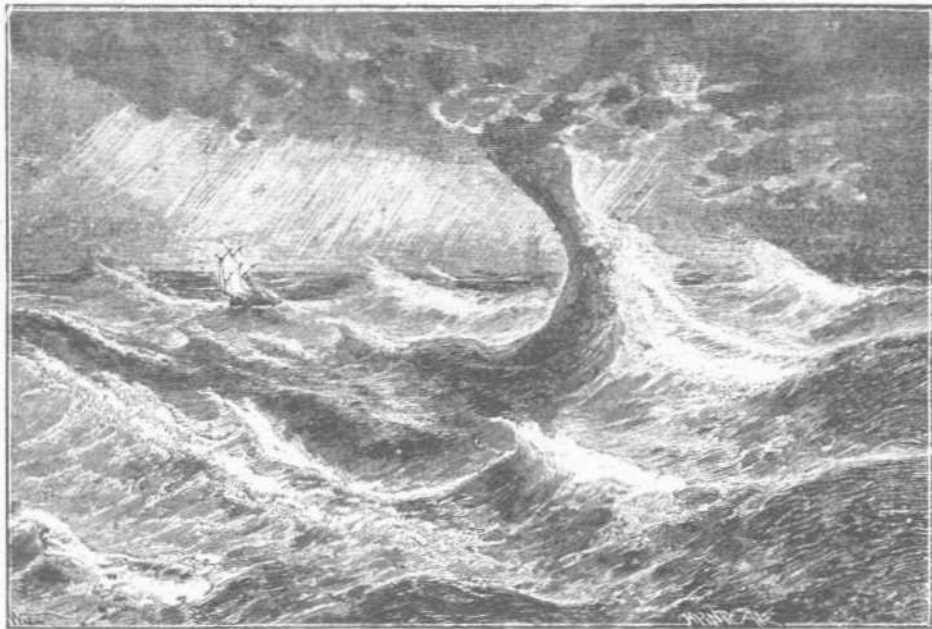
Ὅμοιος παράγονται σίφωνες ἐν τῇ θαλάσῃ, καλούμενοι θαλάσσιοι, ὅπου κάτωθεν τοῦ ὑπὸ τῶν σωρομελανιῶν σχηματιζομένου κῶνου τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης ἀνέρχεται μετὰ περιστροφικῆς κινήσεως, σχηματίζον ὁμοίως κῶνον ἐνούμενον μετὰ τοῦ ἀερίου τοιούτου ἐν εἴδει τόξου (εἰκ. 2). Παραδέχονται δὲ, ὅτι τὸ θαλάσσιον ὕδωρ ἀνέρχεται μέχρι τῶν νεφῶν. Ἐχουσι δὲ καὶ οἱ σίφωνες οὗτοι διπλὴν κίνησιν, περι-

ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ Σ. ΚΟΛΥΒΑ

Πρωταγωνίστρια τοῦ Νέου Θεάτρου.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς δοθησομένης κατὰ τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν ἐκτάκτου καλλιτεχνικῆς τιμητικῆς παραστάσεως ὑπὲρ τῆς τόσον διαπρεπούσης νεαρᾶς καλλιτέχνιδος Ἄδος Μελομένης Κολυβά ἐν τῇ Ἑλλά. Ὁπερέττα τοῦ κ. Παπαϊωάννου, ἡ Διεύθυνσις τῆς «Φύσεως» εὐχαρίστως δημοσιεύει τὴν εἰκόνα αὐτῆς, ἥτις μέλλει καὶ πάλιν νὰ θριαμβεύσῃ εἰς τὴν Εὐθυμον Χῆραν καὶ τὸ Ὀνειρώδες Βάλς.

Σίφωνες ἐν θαλάσῃ.

στροφικὴν, δηλαδή, καὶ μεταβατικὴν, καὶ διαλύονται συνήθως, ἀφ' οὗ διανύσωσι διάστημά τι, χωρὶς νὰ παρακολουθῶνται ὑπὸ τινος ἐτέρου φαινομένου, πλὴν σπαιώνων περιπτώσεων.

Ἔνεκα τῆς ἐνεργείας ταύτης τῶν σιφώνων παρασύρονται πολλάκις διάφορα ζῷα, εὐρισκόμενα ἐν τῷ ὕδατι, ἅτινα καταπίπτουσιν ἀλλαχοῦ μετὰ τῆς βροχῆς, ἀποτελοῦντα τὰς καλουμένας βροχὰς ζῳών. Οὕτως, Ἡρακλείδης ὁ Δέμβος ἀναφέρει βροχὴν βατράχων περὶ τὴν Ἰωνίαν καὶ Λαοδανίαν, ἐκ τῆς ἀποσυνθέσεως τῶν ὁποίων εἶτα καὶ τῆς παραχθείσης δυοσομίας, ἠναγκάσθησαν οἱ κάτοικοι ν' ἀφήσωσι τὴν χώραν των. Καὶ ἐν Neuilly, παρὰ τοὺς Παρισίους, τῷ 1890, κατέπεσαν κατόμιν θυελλώδους βροχῆς μυριάδες μικρῶν βατράχων.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν σιφώνων ὡς ἐκ τοῦ μεγέθους τῶν παραγουσῶν τούτους δυνάμεων, εἶνε καταπληκτικά. Ὁ Σίφων ὁ καταστρέψας τὸν Ἄγ. Λουδοβίκον, τῷ 1906, κατέστρεψε 306 πρόσωπα καὶ ἐπέφερε ζημίας 60 ἑκατομ. φράγκων. Εἰς τὸ Walterborough τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, τῷ 1875, ἄμαξα ζυγίζουσα 1600 χιλιόγρ. μετεφέρθη εἰς ἀπόστασιν 18 μέτρων, χωρὶς νὰ ἐγγίση πον, ὑπεράνω φράκτου, ὕψους 1,80 μ. Δοκὸς τετράγωνος 0,15 μ. πλευρᾶς καὶ 12 μ. μήκους, ζυγίζουσα

270 χιλιόγρ. ὑψώθη ὑπεράνω τῶν οἰκιῶν καὶ ἐπανεπέσε εἰς ἀπόστασιν 120 μ.

Ἡ ἐξήγησις τῶν φαινομένων τούτων ἀπαντᾷ πολλὰς δυσχερείας. Κατὰ τινὰς οἱ σίφωνες εἶνε εἶδος ὑφέσεων ἢ μᾶλλον κυκλώνων, μὲ πολὺ μικρὰς διαστάσεις. Παράγονται δηλαδή συνεπείᾳ κέντρον μικρᾶς ἀτμοσφ. πίεσεως, αἱ βαρομετρικαὶ ὑφέσεις καὶ οἱ κυκλώνες, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι αἱ ἰσοβαρεῖς καμπύλαι κεῖνται πολὺ πλησίον ἀλλήλων.

Ἄλλοι ὁμως παραδέχονται, ὅτι τὸ μόνον κοινὸν μεταξὺ τῶν κυκλώνων καὶ τῶν σιφώνων εἶνε ἡ περιστροφικὴ κίνησις, ἐν ᾗ ἡ ἀρχὴ αὐτῶν ἐγκτεται ἀλλαχοῦ. Κατ' αὐτοὺς οἱ σίφωνες ἔχουσι τὴν ἀρχὴν των εἰς τὸ κατώτερον μέρος τῶν σωρομελανιῶν εἰς ὕψος δηλαδή 1000—2000 μ. περίπου. Εἰς τι μέρος τοῦ νέφους τούτου, ἔνεκα τῶν ἰσχυρῶν κινήσεων, εἰς ἃς ὑπόκειται, παράγεται ταχυτάτη δινώδης κίνησις, λόγῳ τῆς διαφορῶν ταχύτητος τῶν πλησίον στρωμάτων τοῦ ἀέρος. Ἡ δινώδης αὕτη κίνησις εἶνε μικροτάτης ἀκτίνος. Ἐκ ταύτης δὲ προκύπτει κατὰπτωσις τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πίεσεως. Ὑπὸ τοῦ ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω δὲ κινουμένου ἀνωτέρου ἀέρος προκαλεῖται περιστροφικὴ κίνησις τοῦ ἀέρος ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω.

Ἡ ὑπαρξίς τοῦ σίφωνος δὲν διατηρεῖται, καθ' ὅσον ἡ διαφορὰ τῆς ταχύτητος

μεταξὺ τῶν γειτονικῶν μερῶν δὲν ἐπαρκεῖ πρὸς διατήρησιν τῆς δινώδους κινήσεως. Πολλάκις ὁμως παράγονται νέοι σίφωνες εἰς διάφορα μέρη τοῦ νέφους.

Τοιαύτη εἶνε περίπου ἡ ὑπὸ τοῦ Φρακλί-νου προταθεῖσα ἐξήγησις τῶν ἐκπληκτικῶν τούτων φαινομένων, ἅτινα πολλάκις ἐπιφέρουσι τεραστίας καταστροφάς, εἶνε ὁμως, εὐτυχῶς, ἄγνωστα σχεδὸν παρ' ἡμῖν.

Θρ. Σ. Βλνσίδης.
Διδάκτωρ Φυσικῶν Ἐπιστημῶν

Η ΓΡΑΦΗ ΚΑΙ Η ΑΠΟΚΡΥΦΟΣ ΑΥΤΗΣ ΙΔΙΟΤΗΣ

Θέλετε νὰ προξενήσῃτε συμπάθειαν, ἀγάπην, φιλίαν, ἐμπιστοσύνην εἰς ἐκεῖνον πρὸς τὸν ὁποῖον γράφετε; Προσπαθήσατε τ' ἀποκτήσατε γραφὴν ἐλαφρῶς κεκλιμένην (κυρτὴν) πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ ἀρκετὰ εὐανάγνωστον.

Ἡ εὐθεῖα γραφὴ δηλοῖ δυσπιστίαν, οἰσιν καὶ ψυχρότητα. Ὅποταν δὲ αὕτη εἶνε κεκλιμένη πρὸς τ' ἀριστερά, ἐκδηλοῖ πάντοτε, ἐκτός σπανίων ἐξαιρέσεων, προσποίησην καὶ ἔλλειψιν εὐλικρινείας.

Ἡ εὐθεῖα γραφὴ, ὡς καὶ ἡ κεκλιμένη πρὸς τ' ἀριστερὰ εἶνε εὐχρηστος, 99 τοῖς ἑκατὸν, εἰς τὰς ἀνωτέρους ἐπιστολάς. Αἱ δὲ ἐπιστολαὶ αὗται, ὡς γνωστόν, εἶνε τὸ ὄπλον τῶν ἀνάνδρων. Ἡ γραφὴ αὕτη προξενεῖ ἀκουσίως δυσάρεστον ἐντύπωσιν καὶ ἀντιπάθειαν τοῖς ἀναγνώσταις ταύτης. Ὅταν γράψῃ τις ἐκλεκτὴν καὶ σπουδαίαν ἐπιστολήν, δεόν νὰ ἐκλέγῃ τὴν μᾶλλον εὐάρεστον αὐτῷ ὥραν τῆς ἡμέρας, ὡς καὶ τὴν καταλληλοτέραν θέσιν, ὅπου σωματικῶς καὶ ψυχικῶς εὐχαριστεῖται τις.

Ὅποταν θέλετε νὰ γράψῃτε ἐπιστολήν, δι' ἧς αἰτεῖτε ὑπηρεσίαν, δάνειον, βοήθειαν, θέσιν τινὰ ἢ σύναψιν ἐπιχειρήσεως, δεόν νὰ ἐκλέγητε κατὰ προτίμησιν τὴν πλησιεστέραν πρὸς τὴν μεσημβρίαν ὥραν, πρὸ τοῦ γεύματος, ἐννοεῖται καὶ νὰ μὴ εἶνε ὁ στόμαχός σας πεπληρωμένος φαγητῶν ἢ ποτῶν. Καθήσατε κατὰ προτίμησιν μόνος πλησίον τραπέζης, ἐναντι τῆς μεσημβρίας, μεταχειριζόμενοι λευκὸν χάρτιν, μελάνην τῆς ἀρεσκείας σας, ἰδίως ἰώδη καὶ γραφίδα καινουργῆ. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη δεόν νὰ ἦ βραχεῖα, καθαρὰ, ἀνευ περιστροφῶν καὶ ὀισταγμῶν, τούναντιον δὲ ἐνεργητικὴ καὶ ὅ,τι ἔχετε νὰ εἴπητε, νὰ τὸ γράψῃτε μὲ ὄψω τὸ δυνατόν λέξεις ὀλι-

γωτέρας. Γράψατε διὰ τοῦ αἰσθήματος δι' οὗ κατέχεσθε ὅ,τι θέλετε καὶ ἔστε βέβαιοι, ὅτι θὰ φθάσῃτε εἰς τὸν σκοπὸν, ὃν ἐπιδιώκετε, ὅτι θὰ ἀπολαύσῃτε τὴν ὑπηρεσίαν, ἢν ζητεῖτε καὶ ὅτι θὰ δώσωσι ὅ,τι ζητεῖτε. Νοητικῶς ἐπιβάλατε τὴν θέλησίν σας ἐπὶ ἐκάστης λέξεως, ἢν γράφετε, γράφοντες, ἐννοεῖται, βραδέως, χωρὶς τὸ παράπαν νὰ βιάζεσθε καὶ σχηματίζετε καλῶς τὰς λέξεις σας, στηρίζοντες τὴν γραφίδα σας ἐπὶ τοῦ μελανωτοῦ μέρους τῶν γραμμάτων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν εὐθειῶν μερῶν αὐτῶν.

Ἐννοεῖται ὡσαύτως, ὅτι ἡ γραφὴ σας δεόν νὰ ἦ καλῶς γεγραμμένη ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τοῦ τέλους αὐτῆς.

Δεόν πρὸς τούτοις ν' ἀκολουθήσῃτε τὰς ἐξῆς ὁδηγίας:

Θέσατε διαρκῶς τὰ ἄκρα τῶν πέντε δακτύλων τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς σας ἐπὶ τοῦ χάρτου, ὃν γράφετε. Ἀφήσατε τὴν γραφίδα σας νὰ ἐγγίξῃ τὸν χάρτιν, ὅποταν σκέπτεσθε καὶ κατὰ τὸν χρόνον τούτον οἱ ὀφθαλμοί σας νὰ μὴ ἐγκαταλείπωσι τὴν τελευταίαν γραφείσαν λέξιν, ἵνα τὸ μαγνητικὸν ρευστὸν σας, ἐνισχυόμενον ὑπὸ τῆς θελήσεώς σας, μὴ διακόπτεται οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐργασίας ταύτης. Ἐν ὥρᾳ δὲ τῶν διακοπῶν, καθ' ἃς θὰ σκέπτεσθε, ν' ἀφήνετε τὴν αἰχμὴν τῆς γραφίδος σας ἐπὶ τοῦ χάρτου, νὰ κρατῆτε τὴν ἄκρην τοῦ κονδυλοφόρου ἐν τῷ στόματί σας καὶ νὰ θέτετε τὰ ἄκρα τῶν πέντε δακτύλων τῆς δεξιᾶς σας χειρὸς ἐπὶ τοῦ ἄλλου ἄκρου τοῦ χάρτου σας. Τὸ ρευστὸν οὕτω διεισδύει ἐν τῇ γραφῇ σας καὶ ἐν τῷ χάρτι διὰ τῆς αἰχμῆς τῆς γραφίδος σας καὶ τῶν ἄκρων τῶν δέκα δακτύλων σας.

Ἡ ἐπιτυχία κατὰ πολὺ ἔσεται βεβαία, ἐὰν πρὸ καὶ μετὰ τὴν γραφὴν τῆς ἐπιστολῆς σας ταύτης ἐπικαλεσθῆτε τὴν ἐπικουρίαν τῆς εὐνοούσης ὑμᾶς τύχης.

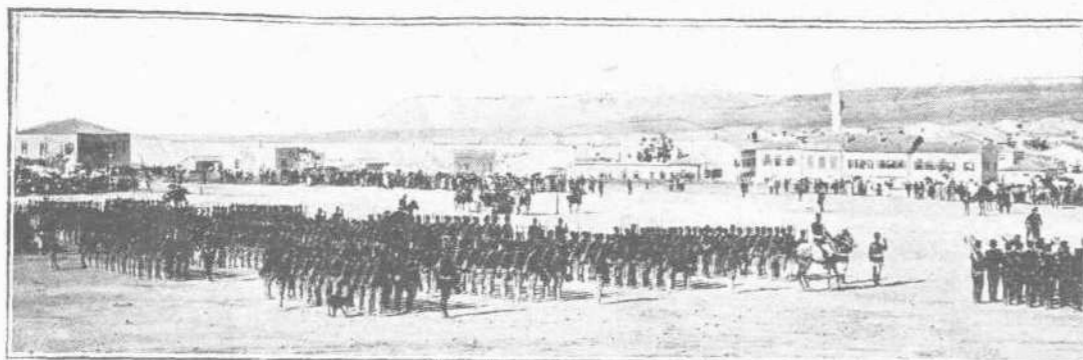
Αἱ ἀπόκρυφοὶ λεγόμενα δυνάμεις συντελοῦσι πολὺ, ὡς φαίνεται, εἰς τὰς ἀνθρωπίνους πράξεις, ὅποταν αὗται γίνονται ἐντὸς διαγεγραμμένων ὁρίων, ὡς εἶναι καὶ ἡ παρούσα περίστασις. **Φρικ.**

ΤΟ ΠΟΥΛΙ ΣΟΥ!

Πολὺ ζηλεύω τὸ πουλάκι σου
καὶ ἐμένα κάνε μου αὐτὴ τὴ χάρι
ἀπ' τὸ χρυσὸ τὸ στοματάκι σου
ἢ γλώσσά μου τὴ χάρι νὰ πάρῃ.

Διῶξέ τὸ χαϊδεμένο σου πουλί
καὶ σκλάβο πάρε με ποῦ σ' ἀγαπάω
φυλάκισέ με, κόρη, στὸ κλουβί
εὐτυχισμένα χρόνια νὰ περνᾶω!

Μιζ.των Βιτάλης

Ἡ πολιτοφυλακὴ τῆς Κρήτης ἐν παρατάξει.

ΙΕΡΑ ΠΛΗΓΗ

— Εἶσαι βεβιαία τῆς καρδιάς σου, ἀγαπητή μου; Δὲν ἀγαπᾷς πλέον τὸν Λουδοβίκον Λεσόρ;

Ἡ Ἰωάννα Καντρί ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν.

— Δὲν δύναμαι πλέον, καὶ οὔτε ἀφείλω ν' ἀγαπῶ, ἀπάντησε.

Μία τόσον σκοτεινὴ ἀπάντησις δὲν ἤρμοζεν εἰς τὰ χεῖλη, ἀτινα τὴν ἐπρόφερον. Ἡ Δις Καντρί μόλις διήγε τὸ εἰκοστὸν δευτέρον ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς. Ἦτο ὠρσία καὶ πλουσία. Κατὰ τὴν ἡλιοφώτιστον μάλιστα καὶ χειμερινὴν ἐκείνην ἡμέραν, ὅπου συνοδευμένη ὑπὸ τῆς ἐξαδέλφης τῆς Ρεμόνδης, ἐβάδιζεν εἰς τὸν κήπον τῆς Βουλόνης, ἡ βαρεῖα καὶ στακτοχόρος ἐνδυμασία τῆς προσέδιδε περισσοτέραν ἔτι λαμπρότητα καὶ αἴγλην εἰς τὸ πρόσωπόν τῆς, τὸ πλήρες σφρίγγους καὶ ζωῆς, ροδόχρου ἐκ τοῦ καθαροῦ ἀέρος.

— Ἡ ἀπόφασίς σου λοιπὸν αὐτὴ, ἐπανελάμβανεν ἡ Ρεμόνδη εἶναι ἀμετάκλητος; Δικαίως οὕτω ἀρραβῶνας τριῶν ἐτῶν;

— Οὐδέποτε ἠρραβωνίσθην ἐπιτήμως μετὰ τοῦ κ. Λεσόρ.

— Ὅχι βεβαίως, παρουσιάζει τὸ κόσμον, τὸ γνωρίζω. Ἀλλ' ὅταν ὁ ὑπολοχαγὸς ἀνεχώρησε διὰ τὸ Σουδάν, τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 97 εἶχε τὸν λόγον σου, καθὼς καὶ τῆς μητρὸς σου...

— Καὶ μὲν μητέρη!...

— Συγχώρησόν με, ἀγαπητή μου. Ἐπανκφέρω τὴν θλιψὴν σου. Σκέψου ὅμως πόσον ἐπεθύμει τὸν γάμον αὐτόν.

— Ἀ! σιώπα!...

Ἐπηκολούθησε σκέψις λυπηρὰ. Ἡ κυρία Καντρί πρὸ δύο καὶ ἡμισυ ἐταίρου ἐτῶν, εἶχεν ὑποστῆ οἰκτρὸν θάνατον εἰς τὴν καταστραφείσαν ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς ἀγορὰν τῶν Ἀπόρων. Ἡ δὲ θυγάτηρ τῆς μικροῦ δεῖν ν' ἀπέθνησκεν ἐπίσης, προσπαθοῦσα νὰ τὴν σώσῃ.

— Ἰδοῦ, δικτὶ, δὲν δύναμαι πλέον, εἶπε, νὰ ἐλπίζω ν' ἀπολύσω εὐτυχίαν, οὔτε καὶ νὰ δώσω τριαύτην εἰς ἄλλον.

— Μία Καντρί!... παρετήρησεν ἡ Ρεμόνδη. Ἐπρεπε νὰ δείξῃς περισσοτέραν δύναμιν, σὺ ἥτις κατάγεσαι ἐξ ἡρωϊκῆς οἰκογενείας. Ὁ Λουδοβίκος Λεσόρ, εἰς τὰς μάχας τῆς Ἀφρικῆς, εἶδε καὶ αὐτός, σπαραξικάρδια καὶ τρομερὰ πράγματα. Παρητήθη ἐκ τούτου τῆς ἀγάπης; Ἐπληρώθη, ὡς καὶ σὺ. Φέρει ἔτι τὸ σημεῖον τῆς πληγῆς ἐπὶ τῆς ὀφρύος του.

— Τὸν καθιστᾷ ἔτι ὠρσιότερον, ἐπιλέγει ζωηρῶς ἡ Ἰωάννα.

Ἡ Ρεμόνδη παρετήρησε τὴν ἐξαδέλφην τῆς καὶ ἐλαφρῶς ἐμειδίασεν.

Πιεζομένη ἐκ τοῦ ἐφιάλτου καὶ ὄνειροπολοῦσα πάντοτε ἡ Δις Καντρί προσέθηκεν:

— Ἀχ! ἐὰν ἀπῆρχετο ἓνα μόνον μῆνα μετὰ τὴν καταστροφὴν!...

Ὅλ' ἦτο πλησίον μας εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν Ἀπόρων. Ὅλ' ἔσωζε τὴν δυστυχεῖν μητέρη μου.

— Καὶ θὰ εἶδιδε τὸ παραδειγμα εἰς τοὺς νέους ἐκείνους, οἵτινες ἐπικίζαν μετὰ τὰς ράβδους τῶν καὶ ἀπέτρεπον τὰς γυναῖκας.

— Τί λέγεις; Φαίνεται, ὅτι δὲν ἦσο ἐκεῖ. Μὴ ἐπαναλάβῃς πλέον τὸν ἀνόητον αὐτόν μύθον. Δὲν γνωρίζω, ἐὰν μετὰ τῶν ὀλίγων παρόντων κυρίων, τινὲς ἐφάνησαν ἀνκνῆροι. Αὐτοὶ τοὺς ὁποίους εἶδον, ὅλοι ἐπράξαν τὸ καθήκον των. Εἰς ἓνα δὲ ἐξ αὐτῶν ἀφείλω καὶ ἐγὼ τὴν ζωὴν μου.

— Μήπως ὁ μυστηριώδης αὐτὸς σωτὴρ ἀντικατέστησε τὸν κ. Λεσόρ; Μήπως θὰ νυμφευθῆς αὐτόν;

— Οὐδένα θὰ νυμφευθῶ, ἀπάντησε μελαγχολικῶς ἡ Ἰωάννα.

Μετὰ τινὰ ἀρκετὰ μακρὰν σιωπὴν, ἡ φωνὴ τῆς Ρεμόνδης ἀντήχησε δειλιῶς:

— Ἰωάννα, ἀφοῦ εἶμαι τῶρα βεβιαία, ὅτι δὲν θὰ νυμφευθῆς τὸν κ. Λεσόρ, θὰ σοῦ ἐμπιστευθῶ κατὰ. Δύνασαι, ἀγαπητή μου, νὰ με ὠφελῆσῃς.

Ὁ τόνος τῆς φωνῆς τῆς ἐπαλλε παραδόξως. Ἡ δὲ Δις Καντρί ὠχρίασεν ὀλίγον.

— Ὅμιλει, τῆ λέγει.

— Ἰδοῦ... Ἐφέρθην ἀνοήτως... Ἡρνεῖσο ἀπὸ τῆς ἐπιστροφῆς του, νὰ λαμβάνῃς μέρος εἰς τὸ τένις, τὸ κρίκετ, τὰς ἐσπερίδας, ὅπου θὰ συνήντας τὸν ὑπολοχαγὸν κ. Λεσόρ. Ἐγὼ τὸν εἶδον συχνάκις...

Ἡ Ἰωάννα ἀνετριγιάσε, καὶ στρεφομένη, παρετήρησεν ἀτενωῶς τὴν ἐξαδέλφην τῆς.

— Ἄκουσον. Δὲν θὰ σοῦ κκοφανῆ ἀφοῦ δὲν τὸν ἀγαπᾷς. Τῷ ἔγραψα... Καὶ τώρα, ἤθελα νὰ εἶχα αὐτὴν τὴν ἐπιστολήν. Σὺ μόνη δύνασαι νὰ τὴν ζητήσῃς.

— Ἐγὼ! ἀνέκραξεν ἡ Ἰωάννα μετ' ἀνεξηγήτου ἐκφράσεως.

— Βεβαίως. Εἰς οὐδέναι δύναμαι νὰ ἐμπιστευθῶ τοιοῦτον τι. Σὲ παρακαλῶ, ἀγαπητή μου, μὴ μὲ παρεξηγήσῃς. Μὴ μοῦ ἀρνηθῆς... Ἴσως ἐντὸς ὀλίγου συναντήσωμεν τὸν κ. Λεσόρ. Παγοδρομοῦσα μαζύ του, ζήτησον τὴν ἐπιστολήν ταύτην. Εἰς τὴν ἀπάντησίν του, θὰ ἐνοήσῃς τὰ πρὸς ἐμὲ αἰσθημάτά του.

— Τὰ ἀγνοεῖς, λοιπὸν;

— Μὲ τί ὕφος μοῦ λέγεις ταῦτα; Τὸν ἀγαπᾷς ἀκόμη;

Ἡ Ἰωάννα ἐγέλασε νευρικῶς.

— Σὲ βεβαιῶ, ὄχι. Νομίζω μάλιστα, ὅτι οὐδέποτε τὸν ἠγάπησα.

— Τότε... Ὅλ' ἐζητήσῃς τὴν ἐπιστολήν μου;

— Σοῦ τὸ ὑπόσχομαι.

ὑπὸ τὸ μακρὸν ὑπόστεγον, τὸ πλῆθος διήρχετο παγοδρομοῦν περὶ τὸ κυλικεῖον καὶ τοῦ διαδρόμου, ὅπου ἡ Δις Ρεμόνδη Μωβαρρέ ἐθέρμαινε τοὺς πόδας τῆς εἰς τινὰ πύραυνον πλησίον τοῦ τοίχου.

— Χάνετε τὸν καιρὸν σήμερον, Δίς, τῆ λέγει εἰς τῶν συνήθων συνοδῶν τῆς.

Ἡ Ρεμόνδη δὲν ἀπάντησεν. Ἡ χυμχανία ἐζωγραφίζετο ἐπὶ τῶν λεπτῶν τῆς χαρακτηριστικῶν. Ὀλίγον μακρόθεν, εἰς τὸ ἄκρον τοῦ κύκλου, ἡ Ἰωάννα Καντρί ἐπαγοδρῶμαι μετὰ τοῦ κ. Λουδοβίκου Λεσόρ. Τὶ ὀμιλία ἔρχετο μετὰ τῶν ἀντηλλάσσετο;

— Ἐνωῶ, ὅτι θέλετε νὰ ἔχετε αὐτὴν τὴν ἐπιστολήν, ἔλεγεν μετὰ πικρὰν τινὰ ὑπερηφάνειαν ἡ Ἰωάννα. Ἐν τούτοις ὅμως, παρακλήσεις τινὲς τῶν γυναικῶν εἶναι διαταγαὶ δι' ἓνα εὐγενῆ κύριον.

— Θεέ μου! ἐφέλλισε, πῶς κατώρθωσε νὰ σὰς ἐκλέξῃ ὡς μεσάζουσαν;

— Φοβεῖσθε μήπως ἀποσπάσω τὸ μυστικὸν τῆς ἐπιστολῆς; Δὲν πιστεύω νὰ με προσβλήτετε, σκεπτόμενος, ὅτι δύναμαι ν' ἀνοίξω τὸν φάκελλον.

— Ὅχι βεβαίως...

Ἐπρόφερε τὰς δύο αὐτὰς λέξεις χαμηλοφώνως. Τὸ ἐντιμὸν του πρόσωπον πλήρες εἰλικρινείας καὶ εὐγενείας, ἀπεδείκνυεν ἀνησυχίαν ἀρκετὰ μεγάλην διὰ τὴν Ἰωάνναν, ἀλλ' ἀκαταμάχητον δι' αὐτόν.

— Πῶς, φοβεῖσθε, λέγει, ἀναστενάζουσα ἡ Ἰωάννα, νὰ ἰδῆτε τὴν ἐπιστολήν αὐτὴν εἰς τὰς χεῖρας μου!

Ὁ Λουδοβίκος, ἐκπεπληγμένος διὰ τὸν ἐνδομυχον φόβον τῆς, δὲν ἠδυνήθη παρὰ ν' ἀπαντήσῃ ἀδεξίως.

— Ὅλ' ἐπροτίμων νὰ τὴν στείλω κατ' εὐθείαν. Ἀλλὰ, ἀφοῦ μοῦ λέγετε, ὅτι ὑπάρχει κίνδυνος διὰ τὴν Δα Ρεμόνδην...

— Καὶ πρὸ πάντων, ἀφοῦ σὰς ὑπόσχομαι νὰ τὴν δώσω, χωρὶς νὰ τὴν ἀναγνώσω...

— Σὰς πιστεύω, Δίς, ἔχω ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν λόγον σας.

— Ἦότε θὰ μοῦ τὴν δώσετε;

— Τὸ ἐσπέρας. Δειπνῶ εἰς τῆς θείας σας, Κας Μωβαρρέ. Ὅλ' εὖρω μέσον νὰ σὰς τὴν δώσω.

— Εἴμεθα σύμφωνοι, κύριε, εἶπε μετὰ ψυχρότητα ἡ Ἰωάννα. Λάβετε τὴν καλοσύνην νὰ με συνοδεύσετε, παρακαλῶ.

Τὴν ἐπαύριον, περὶ τὰς δύο μετὰ μεσημβρίαν, ἡ Ρεμόνδη εἰσήλθεν εἰς τὴν μικρὰν αἴθουσαν, ὅπου ἡ Ἰωάννα κατεγίνετο εἰς τὸ μάθημα τῆς ἀρπας.

— Συγγνώμην, διότι σὲ διακόπτω, τῆ λέγει. Ἀλλὰ μοῦ ἐπέστρεψες χθὲς τὴν ἐπιστολήν τοῦ κ. Λεσόρ, ἀνευ λέξεώς τινος, καὶ τὴν πρωῖαν ταύτην μοῦ εἶχες ἓνα παράξενον ὕφος, διὰ τοῦ ὁποίου ἐρχομαι νὰ σοῦ ζητήσω ἐξηγήσει.

Ἐνῶ ὀμιλεῖ οὕτω, ἡ Δις Μωβαρρέ παρετήρει μυστικῶς πρὸς τὸ μέρος καθρέπτου, εἰς τὸ ὅποιον ἐπιπτε παραπέτασμα. Ἴσως εἶχε, διὰ τῆς διαστάσεως τοῦ παραπετάσματος, ἀντιληφθῆ εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον ἀσύνηθες τι πρόσωπον. Ἀλλὰ βεβαιωθεῖσα ὅμως, ἐστράφη πρὸς τὴν ἐξαδέλφην τῆς καθ' ὀλοκληρίαν.

— Τί ἐξηγήσιν θέλεις; ἐρωτᾷ ἡ Ἰωάννα.

Καὶ ἠγέρθη ὠχρὰ. Ἡ λυπηρὰ ἔκφρασις τῶν ὀφθαλμῶν τῆς διέφευσε τὴν ἡμερῖαν τῆς φωνῆς τῆς.

— Ἀλλὰ... ἐὰν ἠπακτῆθῃς ἡ ἰδίαι, βεβαιῶσα, ὅτι δὲν ἀγαπᾷς πλέον τὸν Λουδοβίκον... Ἐὰν τώρα με ἐζηλοτύπεις... Ὅλ' ἤμην ἀπαρηγόρητος...

— Νὰ ζηλοτυπήσω σέ!..

Προσπάθει νὰ δώσῃ ἀκατάδεκτον τόνον εἰς τὰς λέξεις τῆς. Ἀλλὰ τὰ δάκρυα ἐπλημύρηνσαν τοὺς ὀφθαλμούς τῆς.

— Εἶνε σκληρὸν, ἐφέλλισεν ἡ Ἰωάννα μετὰ λυγμούς, νὰ χάσω μίαν ἀδελφήν... Ἰδοῦ τὸ πᾶν.

— Τί θέλεις νὰ εἶπῃς μετὰ τοῦτο;

— Τὸ ζήτημα δὲν εἶνε νὰ μάθῃς ἐὰν ἀγαπῶ ἢ ὄχι τὸν κ. Λεσόρ. Ἀλλὰ σὺ, τὴν στιγμὴν

όπου ακόμη με εθεώρεις μνηστήν του, μου έκλεψες τὴν καρδίαν του... Ἡ προδοσία σου εἶναι ἥτις με σπαράσσει.

— Ἡ προδοσία μου!..

— Ναί... σύ... σύ... ἡ Ρεμόνδη, τῆς ὁποίας ἡ τρυφερότης μοι ἦτο τόσον γλυκεία... ἥτις με ἐγνώριζες καὶ ἔπρεπε νὰ διαβάζης εἰς τὴν καρδίᾳ μου περισσύτερον ἄφ' ὅτι δὲν ἠδύναμην ἐγώ.

— Μὲ διεβεβαίους ὅτι δὲν τὸν ἠγάπα πλέον. Ὑπέθετες τὸ ἐναντίον, ἀφοῦ με ἠρώτας χθὲς ἀκόμη... Ἐγνώριζες κάλλιστα...

— Τί ἐγνώριζες... Ἀγαπητὴ μου Ἰωάννα... Ὁμίλει μου... εἶπέ μου τὴν ἀλήθειαν...

Ἡθελήσεν νὰ ἐναγκαλισθῆ τὴν ἐξαδέλφην τῆς. Ἄλλ' αὕτη τὴν ἀπέκρουσεν ὀρμητικῶς.

— Ἐ! τὴν γνωρίζεις τὴν ἀλήθειαν.

— Πῶς; Τὸν ἀγαπᾶς πάντοτε!

— Ναί, τὸν ἀγαπῶ. Νυμφεύσου τον. Θὰ ἐγκαταλείψω τὸν κόσμον. Ἀλλὰ μάθε, ὅτι δὲν εἶμαι ἄμοιρος τῆς κωμωδίας σου. Δὲν ἠδύνασο νὰ πιστεύσης, ὅτι ἡ καρδία μου ἤλλαξε. Καὶ ὅταν μ' ἐπρόδωσες, ἐγνώριζες τί ἔπραττες.

— Ἰωάννα, λέγει ἡ Ρεμόνδη με γλυκύτητα, ἰδοὺ ἡ ἐπιστολή, ἣν ἔστειλα εἰς τὸν κ. Λεσόρ... Ἄνοιξε τὴν... καὶ ἀνέγνωσε. Τὸ βλέμμα αὐτῆς... τὸ ὕψος... Ὁ θυμὸς τῆς Ἰωάννας κατεπραυῖνθη. Ἡσθάνθη, ἀγνωστον πῶς, μίαν ἀπίθκον ἐπιστροφὴν εἰς τὴν ὄψιν τῶν πραγμάτων, ἕτινα τὴν ἐβασάνιζον. Ἡνοιξε τὸν φάκελλον, ἀνέγνωσε μερικὰς γραμμὰς καὶ ἐξέβαλε φωνὴν ὑπόκωφον. Ἰδοὺ τί ἐμπεριείχεν ἡ ἐπιστολή.

« Ἀγαπητὴ κύριε ».

« Ὁ ἔρωσ σου πρὸς τὴν ἐξαδέλφην μου βεβαίως, ὅτι δὲν ὑπάρχει καταρῦσις πρὸς εἰς ἐμὲ.

Ἄλλὰ φεῦ! ἐγὼ ἡ ἰδίᾳ παλαιῶ κατὰ τῆς πεισματώδους τῆς ἀποφάσεως. Ἐὰν ἐγνώριζες τὸ μυστικόν τῆς—ὡς τὸ μαντεύω τοῦλάχιστον—ἴσως νὰ ἐνίκητε τὴν ἀντίστασίν τῆς.

Ἡ ἐλπίς αὕτη με προορμᾷ νὰ προδώσω αὐτὸ τὸ ὅποιον ὑποπτεύομαι, εἰς τὴν ἀπόκρυφον σκέψιν τῆς.

Ἐγνώριζετε, ὅποιος ὑπῆρξεν ὁ ἠρωϊσμός τῆς Ἰωάννας εἰς τὴν Ἀγορὰν τῶν Ἀπόρων. Ὑπέφερε πολὺ ἐκ τῶν κχυμάτων τῆς. Ἐν ἐξ αὐτῶν τῆς ἀρῆκε εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ ὀπισθεν τοῦ ὤτους, σημεῖον προφανές, ὡς ἀδιόρθωτον κτύπημα κατὰ τῆς ὠραίας τῆς ξανθῆς κόμης. Μόλις τὸ κτένισμά τῆς μεταποιεῖται, ἡ ἄμοιρος ἐξαδέλφη μου φέρει ἐναγωνίως τὴν χεῖρα εἰς τὴν θέσιν ταύτην, διὰ ν' ἀποκρύψῃ ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον φαντάζεται ἀνακριβῶς ἀσχημον, ἐνῶ πραγματικῶς οὐδὲν εἶναι σοβαρὸν.

Τὸ αἰσθητικὸν τοῦ φυσικοῦ αὐτοῦ ἐλαττωματικῶς γεγονότος, καὶ μόνον αὐτὸ τὸ αἰσθητικὸν, ἔχω τὴν πεποιθήσιν, ἀπομακρύνει τὴν μνηστὴν σου. Κατ' οὐδὲνα τρόπον θὰ πιστεύσω, ὅτι δὲν σὺς ἀγαπᾷ. Ἡ τρυφερὰ καὶ βαθεῖα τῆς ψυχῆ σου ἀνήκει. Ἀλλὰ δὲν θέλει νὰ σὺς

προσφέρει προσβληθείσαν καὶ ἐξηυτελισμένην ὠραιότητα.

Ἦδη γνωρίζετε τὸ μικρὸν μυστήριον... Νομίζετε, ὅτι ἡ ἀγάπη σας δύναται νὰ ἐλαττωθῆ;

Ὑψώνουσα τὴν κεφαλὴν ἡ Ἰωάννα ἔδειξε τὸ πρόσωπόν τῆς λευκότερον τοῦ χάρτου.

— Τί ἀπήντησεν; ἔρωτᾷ τὴν Ρεμόνδην.

— Ὅτι σὲ λατρεύει... Ἡδύνασο νὰ ἀμβάλῃς;

— Ἀχ! λέγει, στενάζουσα... Δὲν εἶδεν... Ὅχι, δὲν θέλω... δὲν θέλω νὰ με ἴδῃ!... Δὲν θὰ τὸ ἀποφασίσω ποτὲ!...

Καὶ κρύπτουσα τὸ πρόσωπον ἐντὸς τῶν χειρῶν τῆς, ἔκλυσε.

Αἶφνης, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς ἠσθάνθη νὰ πλκνῶνται λεπταὶ χεῖρες. Ἡ ἐξαδέλφη τῆς ἀφαιρούσα τὰς βελόνας τῆς κεφαλῆς τῆς, ἐξέλιπτε τὴν κόμην τῆς, παραμερίζουσα τοὺς ἐπιμελῶς διατεθειμένους βοστρύχους τῆς.

— Ἀχ! λέγει ἡ Δίς Καντρί, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχουσα ὑγροὺς ἐκ τῶν δακρύων, δὲν εἶνε, ἀγαπητέ, τοῦτο φρικῶδες;

Μία ἀνδρική γλυκεία φωνὴ τῆς λέγει εἰς τὸ οὖς:

Ἡ ὠραιότης σου ἀναλάμπει ἔτι καλλίτερον εἰς τὴν καρδίαν μου.

Ταρχηθεῖσα τότε ἡ Ἰωάννα ἐστράφη. Ὁ Λουδοβίκος Λεσόρ, τὸν ὅποιον διὰ σημεῖον ἐκάλεσεν ἡ Ρεμόνδη ἐκ τοῦ παραπετάσματος, εἰσῆλθεν ἀνευ θορύβου.

Εἶχεν εἶδει τὸ σκληρὸν σημεῖον. Καὶ πραγματικῶς ἦτο ἀληθές, ὅτι ὁ πρὸς ταύτην ἔρωσ του εἶχεν αὐξήσῃ. Καὶ ἡ Ἰωάννα δὲν ἀμφέβαλλε με τὴν ζέσιν, δι' ἧς ἐγονυπέτησεν ἐμπροσθέν τῆς ἐκεῖνος.

— Δὲν ἔχω καὶ ἐγὼ τὴν πληγὴν μου; εἶπεν τείνας τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ μετώπου του.

— ὦ! διὰ σὺς... εἶνε κόσμημα δόξης.

Αὕτη ἐν τῇ θλίψει τῆς ἐμειδίασε.

— Καὶ δι' ὑμᾶς... κόσμημα ἀγαθοεργείας.

— Τὸ κόσμημα αὐτό, ἐὰν γίνω σύζυγός σου, θὰ προσπαθῆσω νὰ μὴ τὸ ἴδῃτε συχνάκις.

— Ποτέ, ἐὰν θέλετε νὰ με ἀφήσετε νὰ πράξω τι.

— Πῶς τοῦτο;

Ὁ Λουδοβίκος ἐπλησίασεν ὀλίγον τὴν μνηστὴν του καὶ ὅπως ἦτο γονυκλινῆς αἰ κεφαλαίων εὐρέθησεν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὕψους.

— Ἐπιτρέπουσά μοι, ἐπιθύρησε χαμηλοφώνως νὰ τὸ κρύψω με τὰ χεῖλη μου.

Ἡ Ἰωάννα Καντρί δὲν ἐφοβήθη πλέον ν' ἀγαπηθῆ ὀλιγώτερον, ὅταν ἠσθάνθη τὸ φίλημα αὐτὸ ἐπὶ τῆς πληγῆς τῆς.

(Μετὰφρασις)

Ἀντιγόνη II.

[Εὐχαρίστως ἀποδεξάμενοι, δημοσιεύομεν δύο ἀνέκδοτα ποιημάτια τοῦ ἀλήστου μνήμης ποιητοῦ καὶ φιλοσόφου Φιλίππου Α. Οἰκονομίδου, ὅστις καὶ ζῶν πολλάκις ἐτίμησε τὸ ἡμέτερον ἔργον διὰ τῆς πολυτίμου αὐτοῦ συνεργασίας. Τὰ ποιημάτια ταῦτα ὀφείλομεν τῇ φιλοφροσύνῃ τοῦ διαπρεποῦς συνεργάτου τῆς «Φύσεως» κ. Ἀλεξάνδρου Γιακουμίδου, μαθητοῦ καὶ φίλου τοῦ κοιδίου μεγάλου ἀνδρός].

ΤΟ ΜΕΙΔΙΑΜΑ

(Αὐτοσχέδιος ἀπόκρισις πρὸς νεάνιδα, ἐρωτήσασάν με τί εἶναι τὸ μεϊδιάμα ;)

«De regarder parfois et se sourire un peu...»

(VICTOR HUGO, (Les Burgraves»,
Deuxième partie, Scène IV)

Τὸ μεϊδιάμα τί εἶναι μ' ἐρωτᾷ: ἰδοὺ συντόμως ζωγραφῶ σοι ὅ,τι ἄλλος εἰς δὲν περιγράφει τόμος... Ζωγραφῶν δ' ἐκ τοῦ προχείρου, γράφων αὐτοσχεδίον τι, πρὸ παντὸς ζητῶ συγγνώμην, ἧς καὶ δέομαι τῶ ὄντι.

Τὸ μεϊδιάμα εἶν' ἄνθος τούρανου, ὅπότεν, φίλη, εἰς τῆς καλλονῆς βλαστάνει τὰ περιλημένα χεῖλη. Εἶν' ἀπόνοια τοῦ Πλάστου, θέλητρον μυστηριώδες, εἶνε παραδείσου ῥόδον καλυκίζον καὶ εὐώδες... Εἶνε ἄστρον περὶ στόμα ἐρωμένης ἀνατέλλον, εἰς τὸν φίλον τῆς ἀκτίνας γλυκερὰς ἐλπίδος στέλλον. Τῆς ψυχῆς τερπνὴ γαλήνη εἰς τὴν ὄψιν κεχυμένη, ἔαρὸς καλὴ ἐσπέρα μαγικῶς πεφωτισμένη...

Ἄλλὰ καὶ φυτὸν ποσάκις τὸ μεϊδιάμα δὲν εἶναι δηλητήριον σταλάζον καὶ πικρίαν ἀποπνέον!

Φεῦ! καὶ δι' αὐτοῦ πολλάκις ποί' ἐκφαίνονται ὀδύνη, ὑπὸ τραύματι μύρια στῆθος οἰκτίστα σφραδίζον!... Ὅσον εἶν' ὠραῖον, τόσον, τόσον, εἶναι φρικαλέον!

ὦ μεϊδιάμα, ποσάκις—τί κακία! τί μανία!... Τοῦ θανάτου εἶσαι φρίκη, τῶν δαιμόνων καταδικη,

Χλεύης, σαρκασμοῦ σημεῖον, καὶ τοῦ Ἄδου εἰρωνεία, ἔκφρασις δεινῆς θυέλλης, τρικυμίας ἐγκαρδίου, ἀποτρόπαιός τις λάμψις ἀστραπῆς καταχθονίου!

ΧΑΙΡΕ, ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Ἦτον ὠραῖος καιρὸς ὅτ' ἐσπούδαζον ἐν Ἐσπερίᾳ! Οἶμοι! παρεῖλε, καὶ νῦν συμφορῶν ἐποχὴ μοι ἐπῆλθεν! Ὅλπωψ ἀρίπτατ' ἐν τάχει ὁ χρόνος, τὸ πᾶν μεταβάλλον! Ἄλλος τις ἀνθρώπος ἤμην κ' ἐξ ἄλλου με ἔκαμεν ἄλλον! Φεῦγ' ἡ Νεότης, ὁ Ἔρως, ἡ Ποίησις, θνήσκει τὸ Κλέος Ὅ,τι καλόν, εὐγενές, ὅ,τι χάριν τερπνὴν ἀποπνέον Τῆκεται, σβέννυτ', ἐκλείπει, μαραινέται, φθείρεται, πίπτει! Μάτην ἐλπίζ' ἡ ψυχὴ, ἀπαύσιν αὐτὴν αἰ ἐλπίδες! Μάτην ἐλπίζω κ' ἐγὼ ἀναγέννησιν, μάτην στενάζω, Πλέον παρεῖλε τὸ Πᾶν δι' ἐμὲ, διὰ πάντα παρεῖλον! Ἔθνηον πρὶν ἀποθάνω, ὡς ἔζησα, φεῦ, πρὶν ἢ ζῆσω. Κ' ἐπαυσα πᾶν ν' ἀγαπῶ, πρὶν ἀρχίσω τι κἂν ν' ἀγαπήσω! Χαίρετε νῦν μοι, Νεότης καὶ Ἔρως καὶ Ἐρωτος δῶρα! Ποίησις, ὄνειρα, πῶθ' ὕψηλοι καὶ ἐλπίδες χρυσαῖ μοι! Τάσεις πρὸς δόξαν, ὄρμαι εὐγενεῖς καὶ προσπάθειαι τόσαι! Ἄνθη τοῦ βίου τερπνὰ ἀλλ' εὐμάραντα, χαίρετε, πάντα!

+ Φίλιππος Α. Οἰκονομίδης

ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΚΑΤΙΝΑ καὶ ΦΩΤΙΟΣ

Οἱ τρεῖς ἐνθουσιώδεις Ἑλληνόπαιδες τοῦ ἐν Βόλῳ ἀκραιφνοῦς πατριώτου καὶ πολυτίμου φίλου κ. Ἰω. Κυριακοπούλου.

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Βερονίκιον διὰ ἐπιχουσωτάς.

Εἰς 12 λίτρας οἰνοπνεύματος διαλύομεν 5 χγρ. σανδαράχης 0,5 χγρ. ἐλεμῆ καὶ 0,6 χγρ. μαστίχης. Μετὰ τὴν διάλυσιν διηθοῦν τὸ ὑγρὸν.

Σκόνη διὰ τὴν πλῆσιν τῶν ψαθίνων πύλων.

Θειοθεικὸν νάτριον εἰς σκόνην	100,0
Τρυγικὸν ὀξύ εἰς σκόνην	20,0
Βόραξ » »	20,0

Ἐκ τοῦ μίγματος τούτου βρέχομεν ἀρκετὸν ποσὸν με νερὸν καὶ τρίβομεν ἢ μαλλον βουρτίζομεν τα καπέλλα.

Τὸ τρυγικὸν ὀξύ ἐλευθερώνει τὸ δρῶν θειῶδες ὀξύ, ὁ δὲ βόραξ συντείνει εἰς τὸ νὰ εἰσδῇ εἰς τὸν ἴσθον τῆς ψάθης.

Βερονίκι ὑποδημάτων

Καλὸ βερονίκι ὑποδημάτων κατασκευάζομεν ὡς ἑξῆς: Τῆκομεν μαζὺ 25 μ. κηροῦ Καρκαούθης καὶ 25 μ. Ἰαπωνικοῦ κηροῦ. Ὅταν τὰ ὑλικά ταῦτα τακοῦν περίπου κατὰ τὸ ἡμισυ, προσθέτομεν 50 μ. κηροῦ καὶ 150 μ. κηροζίνης. Μετὰ ταῦτα ἀφαιρούμεν τὸ δοχεῖον ἀπὸ τοῦ πυρὸς καὶ προσθέτομεν 20 μ. μαύρου χρώματος, ἀναμιγνύομεν δὲ καλῶς ἕως ὅτου διαλυθῇ τὸ χρῶμα. Τέλος προσθέτομεν ἀκόμη 10 μ. αἰθάλης καὶ ἀνακινούντες καλῶς 900 μ. τερεβινθελαίου.

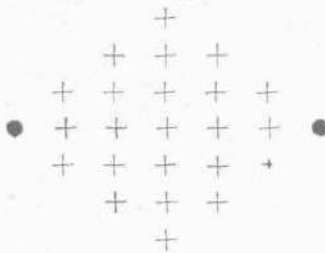
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

(Κάϊρον Ι. Γ. Ελς)

19. Αϊνίγμα.

Εἰς τὰς χεῖράς σου ἄν πέσῃ
τύραννος σκληρός, ὠμός,
ἄλλαξον εὐθὺς τὴν μέσῃ
καὶ θά γείνη ποταμός.

20. Ῥόμβος.

Νὰ τεθῶσιν ὀριζοντίως
α') γράμμα, β') σκώληξ, γ') ποταμός τῆς Ἀσίας, δ')
ἀρχαῖος μυθολογικὸς ποταμός. ε') λέξις μὴ παραλλάσ-
σουτα ἀναγινωσκομένη εἴτε ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εἴτε ἀπὸ
τοῦ τέλους, ς') λέξις ἔχουσα κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τὴν
αὐτὴν ιδιότητα μὲ τὴν προηγουμένην, ζ') γράμμα.
οὕτως ὥστε νὰ ἀναγινώσκωνται καθέτως, ὡς δεκινύου-
σιν οἱ σταυροί, α') αἰσθημα, ὡπερ ἀντιλαμβάνεσθαι διὰ
τῆς πρωτίστης τῶν αἰσθήσεων, β') ὄνομα ληστοῦ φονευ-
θέντος ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους, γ') υἱὸς τοῦ Αἰύλου, δ')
χρήσιμον φυτόν, ε') ἀντωνυμία.

21. Λογοπαγνικὴ ἐρώτησις.

Ποῦς ἁμιάζει μὲ γυαλί ;

22. Φωνεντόλιπον.

. ν τ . . τ . π . λ .

23. Φύρον μίθον.

Ἀπειροῦσι βαθοτεχθρικῆς.

24. Διπλῆ ἀκροεπιχίς.

Νὰ τεθῶσιν ὀριζοντίως
α') ὄνομα προφήτου, β') θυγάτηρ τοῦ Θεοτίου, γ') εἰς
τῶν κατὰ τῆς Τροίας ἐκστρατευσάντων Ἑλλήνων, δ)
πόλις τῆς Ἑλλάδος, ε') λίμνη τῆς Στερεῆς Ἑλλάδος,
ς') θυγάτηρ ἀρχαίου βασιλέως τῶν Μεγάρων
οὕτως ὥστε νὰ ἀναγινώσκωνται καθέτως ἐν μὲν τῇ
ἀρχῇ υἱὸς τῆς Βήλου, ἐν δὲ τῇ τέλει γνωστὴ πό-
λις τῆς Ἑλλάδος.

ΕΥΓΥΧΕΙΣ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Εὐδαίμων ἐτελέσθησαν ἐ. Βόλω οἱ ἀραβῶνες τῆς
διακρεποῦς καὶ λαμπρῆς δεσπινυίας Ἀντιγόνης Ι. Μω-
ραῖτου, περιλημμένης ἀδελφῆς τοῦ ἐγκρίτου χειρουργοῦ
ἰατροῦ κ. Ν. Μωραίτου, μετὰ τοῦ εἰς Abou-Ki-Bir
τῆς Αἰγύπτου ἐργαζομένου ἐπιλέκτου Πηλιορείτου κ.
Ἀποστόλου Βαρῶν.

Ἡ «Φύσις» ἰδιαίτερος χαίρει διὰ τὸν εὐτυχῆ ἀρα-
βῶνα καὶ εὐχεται εἰς τὸ εὐάριστον ζεῦγος τὴν στεφάν
ταχεῖαν

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ 'ΦΥΣΕΩΣ,

Α. Π. Ἄ λ ε ξ ἄ ν δ ρ ε ι α ν. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη.
Ἄναμνόμεν, ὡς γράφετε, ἀποτελεσμα.—Μ. Χ Τ ὕ-
ν ι δ α. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Διεύθυνσις ἠλλάγη Ἐχει
καλῶς. Γράφομεν.—Ι. Σ. Ἄ λ ε ξ ἄ ν δ ρ ε ι α ν.
Συνέχειαν σὰς ἀπεστείλαμεν. Ἐλπίζομεν εὐχαριστη-
θῆτε.—Μ. Δ. Τ ρ ῖ ο λ ι ν. Συνδρομὰ ἐλήφθησαν.
Ἀποδείξεις ἐστάλησαν. Εὐχαριστοῦμεν.—Δ. Σ. Α ἱ-
γ ι ο ν. Δεχόμεθα, ὡς γράφετε, διὰ παραγγελίας σας.
Στείλατε ἀντίτιμον.—Β. Β. Κ ω ν ῖ ο λ ι ν. Συν-
δρομὴ ἐλήφθη. Σὰς ἐνεγράψαμεν καὶ ἀπεστείλαμεν σι-
ρὰν φυλλαδίων.—Μ. Ν. Ζ ἄ κ υ ν θ ο ν. Δὲν δυνά-
μεθα νὰ ἀναλάβωμεν ταιαύτην εὐθύνην. Ταχυδρομικῶς
ἐξηγοῦμεθα.—Κ. Μ. Μ υ τ ι λ ῆ ν η ν. Συνδρομὴ
ἐλήφθη. Ἀποδείξεις στέλλεται ταχυδρομικῶς.—Μ. Σ.
Κ ἄ ἱ ρ ο ν. Τόμοι ἐστάλησαν. Ἄναμνόμεν νεωτέ-
ραν σας.—Π. Π. Τ ρ ῖ ο λ ι ν.—Ἀντίτιμου ἐλή-
φθη. Ψυχολογικὴ διάγνωσις στέλλεται προσεχῶς.—Ο.
Σ. Β ὠ λ ο ν. Ἐχει καλῶς. Ἐνεγράψαμεν καὶ φί-
λον σας.—Δ. Ν. Τ ρ α π ε ζ ο ὕ ν τ α. Συνδρομὴ ἐ-
λήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.—Β. Χ. Ν ε ἄ π ο λ ι ν. Ἐ-
πιστολὴ ἐλήφθη. Ταχυδρομικῶς γράφομεν. Εἴμεθα σύμ-
φωνοι.

ΕΛΛΗΝΟ-ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

Ἐγγράφονται ἐν αὐτῷ συνδρομηταὶ εἰς ἐ-
φημερίδας καὶ περιοδικὰ. Ὡσαύτως
Εἰσπράττονται ἀποδείξεις καὶ λογαριασμοί.
Ἀποστέλλονται ταχ. δέματα εἰς Αἴγυπτον.
Πωλοῦνται διάφορα περιοδικὰ, τοῦ ἐσωτε-
ρικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ.
Φωτογράφοις οἰουδὴποτε ἀντικειμένου.
Ἐμφανίσεις καὶ ἐκτυπώσεις φωτογραφικῶν
ἐρασιτεχνῶν (amateurs).
Προμηθεύονται διάφορα βιβλία, συγγράμ-
ματα καὶ ἀντικείμενα.
Κατασκευάζονται ζιγχογραφίαι (clichés) καὶ
προβολεῖς αὐθημερόν.
Γίνονται δεκταὶ καὶ ἀντιπροσωπεῖται.
Γραφεῖα : Ἀδελφοὶ Πρίντζη (Ἐναντι
Κήπου Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν).

ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΔΙΑΓΝΩΣΙΣ

Μεγάλων ἐκδούλευσιν θέλομεν παρέχει ἐφε-
ξῆς τοῖς ἡμετέροις συνδρομηταῖς διὰ τῆς ἀ-
ποκαλύψεως παντὶ βουλομένῳ τῆς προσωπι-
κῆς ιδιότητός του, ἥτοι τοῦ χαρακτῆρος του,
προσόντων καὶ ἐλαττωμάτων του, πρὸς μελέ-
την καὶ ὁδηγίαν τῶν πράξεών του ἐν τῷ πα-
ρόντι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἐπι τῆ βάσει προσ-
φάτου, εἰ δυνατόν, φωτογραφίας, ἀποστέλλο-
μένης ἡμῖν μετὰ σημειώσεως ἀκριβοῦς ὅπι-
σθεν αὐτῆς τοῦ ὀνόματος, ἐπαγγέλματος, ἡ-
λικίας, γάμου καὶ τόπου διαμονῆς.
Πᾶσα ἀποστολὴ φωτογραφίας θέλει συνο-
δεῦσθαι καὶ ὑπὸ 5 δραχμῶν, δι' ἐξοδα τῆς
σχετικῆς ὑπηρεσίας.
Ἐξήγησις παντὸς ὄνειρου δο. 3.
Ἡ Διεύθυνσις